



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 09i10CI1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 331

Comissió de la Infància

Sessions 9 i 10, dimarts 14 d'octubre de 2025

Presidència de la Il·lma. Sra. Anna Feliu i Moragues

Sessió 9 de la CI

La sessió de la Comissió de la Infància (CI) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lorena Roldán Suárez, i de la secretària, Beatriz Silva Gallardo. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Mario García Gómez](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#), [Mónica Ríos García](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega i Sabaté](#), [Anna Feliu i Moragues](#), [Rosa Jové i Montañola](#) i [Sònia Martínez i Juli](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano i Canadés](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Ratificació del president o presidenta.

La vicepresidenta

Bona tarda, si us sembla bé, comencem. Això és una sessió molt curteta, només per anunciar que l'anterior presidenta, la Maite, ha causat baixa en aquesta comissió i des del Grup de Junts han proposat com a nova presidenta la senyora Anna Feliu i, per tant, la comissió hauria de ratificar aquest nomenament.

Pregunto si es pot fer per assentiment. Sí? Perfecte.

M'he oblidat de demanar si hi havia substitucions en els grups.

Sí, el Grup dels Socialistes.

#

Sí, gràcies, vicepresidenta. La diputada Eva Candela substitueix la diputada Beatriz Silva.

Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord, moltes gràcies. Crec que no hi ha més substitucions. Doncs, com ja tenim a la nova presidenta nomenada i ratificada, doncs, donaríem per tancada aquesta sessió.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

Sessió 10 de la CI

La sessió de la Comissió de la Infància (CI) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lorena Roldán Suárez, i de la secretària, Beatriz Silva Gallardo. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Mario García Gómez](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#), [Mónica Ríos García](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega i Sabaté](#), [Anna Feliu i Moragues](#), [Rosa Jové i Montañola](#) i [Sònia Martínez i Juli](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano i Canadés](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save The Children davant la Comissió de la Infància perquè expliqui l'informe "Els comptes que no surten" (tram. 356-00816/15). [Mónica Ríos García](#), Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'informe "Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència" (tram. 356-00957/15). [Mónica Ríos García](#), Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Educo davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'informe "Niños en la llave III: la vida empantallada" (tram. 356-00961/15). [Ester Capella i Farré](#), juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Compareixença d'una representació del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional davant la Comissió de la Infància per a informar sobre la vulneració dels drets dels infants amb diversitat funcional (tram. 357-00298/15).

5. Compareixença d'una representació de l'organització no governamental Educo davant la Comissió de la Infància per a presentar l'informe "Nens i nenes invisibles en el primer cicle d'educació infantil" (tram. 357-00309/15).

6. Proposta de resolució per a aconseguir uns entorns escolars segurs i saludables (tram. 250-00561/15). Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 238, 14; esmenes: BOPC 288, 13).

La presidenta

Moltes gràcies. Donem ara obertura a la següent sessió d'aquesta Comissió d'Infància d'avui dia 14 d'octubre, i en l'ordre del dia tenim primer aquestes tres sol·licituds de compareixença.

En primer lloc, la Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children. Una altra sol·licitud de compareixença també de Save the Children, en aquest cas és per presentar l'informe "Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència, i l'anterior "Comptes que no surten". I després hi havia la sol·licitud de compareixença d'Educo per presentar l'informe "Niños en la llave III, la vida empantallada".

Les voleu votar per separat o us sembla que ho podem acceptar? Digui.

María Elisa García Fuster

La primera solicitud de comparecencia y la segunda, de Save the Children, por separado, por favor.

La presidenta

Doncs, fem-ho tot per separat, doncs.

Vinga, doncs, anem a votar per separat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save The Children perquè expliqui l'informe "Els comptes que no surten"

356-00816/15

Primer la sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children perquè expliqui l'informe "Els comptes que no surten", i ho presenta el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Vots a favor?

13 vots a favor.

Vots a contra?

1 vot de VOX.

I ja ho tindríem, no?

D'abstencions no n'hi havia cap, oi?

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children perquè presenti l'informe "Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència"

356-00957/15

D'acord. La segona sol·licitud és d'una representació també de Save the Children perquè presenti l'informe "Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència", presentada pel Grup Parlamentari dels Socialistes.

Vots a favor?

13 vots a favor.

Vots en contra?

1 vot en contra.

I cap abstenció.

Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Educo perquè presenti l'informe "Niños en la llave III: la vida empantallada"

356-00961/15

I per últim, la sol·licitud de compareixença d'una representació d'Educo perquè presenti l'informe "Niños en la llave III: la vida empantallada", que és una petició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Doncs, està acceptat per unanimitat. Molt bé.

Compareixença d'una representació del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional per a informar sobre la vulneració dels drets dels infants amb diversitat funcional

357-00298/15

Va, a continuació, doncs, passarem a fer la Compareixença d'una representació del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional per informar sobre la vulneració dels drets dels infants amb diversitat funcional.

(Pausa llarga.)

Les tres persones que vulguin intervindre passeu cap aquí endavant. Molt bé. Seieu.
(Pausa.)

Molt bé, doncs, anem a començar amb aquesta compareixença i aquí, representant aquest Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional, tenim, d'una banda, la senyora Marina Frank, la senyora Marie Pierre Caire Yaver i la senyora Jéssica Segovia Álvarez, i teniu un temps, que us ho podeu combinar com vulguéssiu, de vint minuts.

Us demanem que pugueu cenyir-vos amb el temps, sisplau, perquè aleshores no se'ns desquadrarà tota la sessió.

Moltes gràcies. Doncs, ja podreu començar.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Hola.

Centros de Desarrollo Infantil y Atención Precoz avisan de un aumento de la demanda del 244 por cientos y piden más recursos.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Una mare amb un fill amb paràlisi cerebral denuncia el retard de la revisió del grau de discapacitat.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Familias de hijos con discapacidad denuncien al *síndic de greuges* que el ayuntamiento multiplica los precios en aquellas plazas que requieren atenciones especializadas.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Salud Mental i Adolescencia creen que aproximadamente cincuenta plazas de hospitalización se quedarán cortas en breve. Reclaman que la ubicación de los centros sea cercana a sus domicilios.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Niños con autismo forzados a seguir en la escuela ordinaria por el caos en la asignación de plazas en educación especial.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

El programa Respir rechaza sin más alternativas a nuestro hijo con un trastorno grave de conducta.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

La avalancha de solicitudes de ayuda obliga al programa Respir de la Diputació de Barcelona a dejar fuera al treinta por ciento de interesados.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Después de dos años atendiendo a un centro especializado, Harry, con TEA severo, se ha quedado fuera y este curso es alumno de i1 en una escuela ordinaria.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Cientos de padres que tienen hijos con enfermedades graves se están enfrentando a las decisiones de las mutuas de manera unilateral de quitarles la prestación por cuidado de hijo a cargo.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

El desgarrador testimonio de una madre tras el abandono de su hijo con autismo en una parada. Lo dejaron solo.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Este año hemos visto una disminución en el transporte adaptado para los niños con discapacidad.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Las lagunas de la escuela inclusiva en Cataluña: falta de personal, falta de profesor y pocas formaciones y sin apoyos en actividades extraescolares.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

La *síndica de greuges* publica un informe en que afirma que no se está garantizando la plena inclusión del alumnado con necesidades especiales.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Mares de fills amb autisme: "Hem de poder fer tot el que l'administració diu que és impossible".

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

La escasez de casales adaptados en verano pone en jaque a muchas familias de hijos con discapacidad.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Els taxis adaptats dels municipis de l'àrea de Barcelona no arriben al cinc per cent marcat per llei. Només el 3,8 per cent de la flota de taxis de l'àrea metropolitana estan adaptats i els usuaris denuncien la desigualtat del servei entre municipis.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Les famílies denuncien la llarga espera en valoració del grau de discapacitat. El retard, que pot arribar a ser d'anys impedeix als afectats accedir a prestacions o serveis.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Una família denuncia que el seu fill amb discapacitat espera des d'abans de setembre el transport per poder anar a l'escola.

Bona tarda a totes, bona tarda a tots. Hem vingut aquí amb una recerca de notícies, hem estat buscant les últimes notícies que sortien als diaris, que les teniu aquí exposades, on clarament es vulneren els drets dels infants amb discapacitat.

I això que us hem llegit és només una petita mostra, és una pinzellada de les últimes notícies, si més no. Fa un parell de dies també ens va arribar la notícia d'una mamà de Badalona que el seu fill autista ha sigut expulsat d'una activitat d'art extraescolar.

La veritat que és una vergonya que cada dia estem sentint notícies com aquestes, i és injust.

I és una vulneració de drets a la infància amb discapacitat. I ara sí, comencem la nostra intervenció.

Moltes gràcies.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Bona tarda, companyes. Gràcies per ser aquí, per acompanyar-nos i donar-nos força. Un dimarts a les tres de la tarda és prou complex per nosaltres.

Bona tarda, diputats i diputades. Gràcies per donar-nos la paraula. Parlem en nom de moltes famílies amb infants, joves i adults amb discapacitats i necessitats específiques de suport. Avui no venim a demanar favors, venim a exigir drets. Els drets de les nostres filles i fills, però també els de nosaltres mateixes com a cuidadores.

Som un col·lectiu de dones, mares, germanes i familiars que cada dia lluitem perquè els nostres infants tinguin els seus drets garantits.

Les dones som pilars, som les principals cuidadores i moltes hem vist com la nostra salut es trenca per assumir aquesta responsabilitat sense suport. Quan la discapacitat entra en una llar, massa sovint en surt per la finestra. Per això el nostre lema és "Companyes, drets, no favors".

El que avui exposem no és nou, no, ho sabeu molt bé, però cal dir-ho clar i alt: els drets dels infants amb discapacitats s'estan vulnerant cada dia. A l'àmbit de salut i teràpies, diagnòstics tardans, professionals poc formats, llistes d'espera que superen l'any, teràpies públiques de quaranta-cinc minuts setmanals, quan n'hi ha, i CEDIAPs totalment saturats.

I tot acaba, com per art de màgia, als quatre o cinc anys, com si el desenvolupament infantil també s'aturés. Als hospitals pediàtrics manca sensibilitat, manca formació i manquen adaptacions. Tot això és una vulneració directa dels drets dels infants i de les seves famílies.

A l'educació, l'escola inclusiva, avui és més un lema que una realitat. Directius amb recursos insuficients, mestres frustrats, retallades de personal de suport, famílies desesperades, infants obligats a marxar de la seva escola per no poder ser atesos. A Barcelona, només hi ha sis centres públics d'educació especial. Moltes famílies es veuen obligades a anar a la xarxa concertada i pagar més de cinc-cents euros mensuals. Això vulnera una educació pública i gratuïta.

Els currículums de docents continuen sense formació específica en diversitat. Sense formació, no hi ha inclusió.

Marie Pierre Caire Yaver (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

El transport adaptat, l'assignació de centres són massa sovint #, transport insuficient o directament inexistent. Molts infants no poden utilitzar el transport públic per la seva condició. Sense transport, l'educació i el lleure es converteix en un luxe.

I què diem del lleure i de la cultura? Discriminació constant, casals públics sense places, privats amb preus dobles o triples. Sense beques, sense inversió real i sense oci, els nostres fills queden aïllats a casa. El lleure és un dret, no un caprici. El dret a jugar és el dret a la felicitat i a la socialització. Els programes adaptats han de ser de quilòmetre zero, als barris, a prop de casa.

Accessibilitat i comunitat. Els nostres barris estan plens de barreres físiques i cognitives, escales sense alternatives, ascensors espatllats, voreres estretes.

Això no és inclusió, és exclusió normalitzada. Cal accessibilitat cognitiva, informació adaptada, pictogrames, senyalització clara. Sense això, molts infants amb autisme no entenen l'entorn on viuen i viuen amb ansietat.

Els canviadors inclusius són essencials. Sense canviadors, molts infants amb suport extra a l'hora d'anar al bany no poden sortir de casa. Sense canviadors no hi ha oci, ni lliure, ni vida comunitària.

Famílies i salut mental. Les mares cuidadores ho fem tots soles, sense permisos laborals, sense suport emocional, sense ajudes econòmiques. La soledat genera malaltia. Ens esteu trencant, i això és un maltractament institucional.

L'assistència personal. Diputats i diputades, a Catalunya, milers de persones amb discapacitat continuen sense assistència personal, el dret més bàsic per viure amb llibertat. El Pacte Nacional de Drets de les Persones amb Discapacitat ho menciona. Sí, però en realitat és un luxe disfressat d'un projecte pilot sense suport, sense pressupost ni calendari. Per als infants amb discapacitat, l'assistència personal és l'única eina que garanteix una infància plena, lliure i digna.

Ara mateix, els nostres fills són invisibles i les famílies carreguem soles. Sense pressupost no hi ha drets, sense assistència personal no hi ha llibertat i sense llibertat no hi ha justícia.

Amb només sis-cents milions d'euros anuals, menys del 0,3 per cent del pressupost total, Catalunya podria garantir la llibertat de 25.000 persones amb discapacitat i ser referent europeu en la vida independent.

El pas a la vida adulta, als divuit anys, molts suports desapareixen. Els joves queden sense opció formativa, laborals o socials, i és com si, un cop completada la majoria d'edat, deixessin d'existir, o com si la discapacitat de sobte desaparegués.

Capacitisme institucional. Llistes d'espera eternes, teràpies insuficients, professionals saturats. Diners sí, però per actes institucionals i per dies internacionals, no per recursos reals.

Les nostres exigències concretes. Professional de salut i docent format en detecció precoç. Guia clara i acompanyament per a les famílies des del diagnòstic. Gratuïtat i suficiència de les teràpies essencials. Coordinació real entre salut, educació i drets socials. Centres d'educació amb places suficients i de qualitat. Espais de descans sensorial i infermeria escolar. Adaptacions a l'aula, pati i menjador. Acompanyament en extraescolars i vacances. Continuitat del suport, més enllà dels quatre o cinc anys, i també després dels divuit. Accessibilitat cognitiva obligatòria a tots els espais. Transport adaptat garantit. Permisos laborals i ajudes econòmiques per a les famílies cuidadores. Inversió real en oci inclusiu, parcs i esport adaptat. Unitat de salut mental infantil i juvenil amb llits i equips especialitzat. I denunciem la contenció mecànica practicada a menors sense informar a les famílies. Això vulnera clarament la legislació vigent i els drets de la infància amb discapacitat.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

I no podem parlar d'inclusió sense parlar del *bullying*. Els infants amb discapacitat tenen quatre vegades més probabilitats de patir assetjament escolar. I l'escola hauria de ser un espai segur, i massa sovint s'està convertint en un espai hostil per als nostres fills i filles.

Per tant, reclamem protocols reals, recursos, formació i, sobretot, tolerància zero davant de qualsevol forma d'assetjament. Cap infant hauria de tenir por...

La presidenta

Perdoneu, perdoneu. Les sessions ja es graven soles. Si voleu fer una foto, sí, però gravar la sessió des del mòbil, no. Després ho podreu descarregar i està accessible. Però, vull dir, fem-ho així, si us sembla, eh? Perdoneu.

Jéssica Segovia Alvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Bé, continuo. Estàvem parlant del *bullying* i en el cas del bullying reclamem protocols reals, recursos, formació i, sobretot, tolerància zero davant de qualsevol tipus d'assetjament dels nostres infants. Cap infant hauria de tenir por d'anar a l'escola.

També us volem parlar d'autisme. No sé si sabeu que a Catalunya un de cada cinquanta-quatre infants de vuit anys és autista. Són números bastant alarmants. Ho torno a repetir: un de cada cinquanta-quatre infants.

I aquesta realitat què demana? Demana recursos, no només intencions. Demana pressupost i demana recursos. S'ha elaborat el nou PlaTEA fa uns mesos, ho hem pogut veure i ho hem pogut llegir, però pateix..., des de la nostra mirada veus una mirada massa mèdica i sense tenir en compte un enfocament contextual, que per les persones autistes és molt important.

L'autisme hem de saber que no és un problema individual, ni molt menys. És una qüestió d'entorn, de context i de respecte i, sobretot, de falta de recursos cap als infants, cap als mestres i, sobretot, cap a les famílies.

Com diu -no sé si la coneixeu- la professora Isabel Paula, de la Universitat de Barcelona, el trauma o el malestar que poden patir moltes persones autistes no ve de la seva condició, ni molt menys, sinó de com els està tractant la societat. I és esgarriós. I això, sincerament, és una vergonya. És una vergonya. I no entenem com pot ser que no s'hagi tingut en compte en l'elaboració del platea una persona referent, com és la Isabel Paula, professora de la Universitat de Barcelona, escriptora de tres llibres magnífics, amb un currículum espectacular d'acompanyament respectuós cap a les persones autistes, i hem vist que en el Pla TEA ni tan sols se l'ha tingut en compte.

Això demostra un desconeixement brutal de com acompanyar els infants i les persones autistes. És autora de tres llibres, ja us ho he dit, us recomano els tres, us

recomanem els tres, però sobretot el tercer, perquè en el tercer explica clarament què és el que s'està fent amb les persones autistes des de la nostra societat i és tot menys acompanyament real. Ja n'hi ha prou, ja n'hi ha prou d'ignorar les persones expertes i sobretot ja n'hi ha prou de no tenir en compte les persones autistes, perquè parlen, perquè s'expressen i perquè mereixen ser escoltades. Escoltem-les perquè tenen molt a dir.

Fem polítiques inclusives, respectuoses i basades sobretot en els drets humans. El PlaTEA no té ni pressupost ni calendari. Nosaltres no ho hem trobat, i em corregireu si és així. I això de què servirà? De res. De paper mullat, com tantes altres coses.

Així que exigim inversió, exigim formació obligatòria, participació real de les persones autistes i de les seves famílies. Les persones autistes no necessiten que les canviem. El que hem de canviar és la societat.

Per començar tancant, volem parlar també del Pacte Nacional dels Drets amb les Discapacitats. Senyors i senyores diputats, avui exigim aquí també el compliment real del Pacte dels Drets de les Persones amb Discapacitat aprovat en aquest Parlament l'abril del 2025. El pacte reconeix que l'educació, la infància i les famílies són un eix central i inclou vuitanta-cinc mesures completes i concretes per garantir una atenció precoç, universal, educació inclusiva i suport a les famílies. Però tampoc té pressupost. Una altra vegada més, paper mullat. No hi ha partida ni centralitzada ni calendari d'execució. Els recursos es dispersen entre drets socials, salut i educació, i entre tots tres s'acaben diluint.

I la realitat és clara, famílies esperant places pels seus fills, queixes creixents de la sindicatura de greuges. PTs, PTIs i auxiliars d'educació especials totalment insuficients i, a més, mal distribuïts, i quan n'hi ha els retallen.

Sense places, sense suports i sense professionals la inclusió queda només en una paraula. Per tant, reclamem un pressupost específic per aquest pacte, un calendari d'execució real i un mecanisme públic de seguiment amb participació de les famílies. Només així el pacte podrà transformar la realitat i no quedar-se en un document totalment simbòlic.

Diputats i diputades, tot el que exposàvem abans no són casos aïllats, són conseqüències d'un sistema que falla, de polítiques que no arriben i de promeses

que no es compleixen. Els nostres infants no poden esperar més. El dret a la salut, a l'educació, al joc, al lleure i a la vida digna no són favors, són drets humans.

Les famílies cuidadores no volem compassió, volem justícia i equitat. Necessitem permisos laborals adequats, ajuts econòmics, suport emocional i reconeixement social. Els drets és que ja existeixen, no els hem d'inventar, ja els tenim, i els tenim a la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat; els tenim a la Convenció dels drets dels infants, però a Catalunya, doncs, s'incompleixen cada dia i no s'apliquen.

Els nostres infants continuen exclosos de les escoles, del lleure, del joc i de la cultura, i nosaltres vivim i continuem vivint invisibilitzades.

Per això diem prou, prou de paraules. Exigim fets i exigim pressupost. I avui venim aquí a fer-vos unes preguntes clares. Fins quan haurem de llegir titulars als diaris sobre la vulneració dels infants amb discapacitat sense que hi hagi respostes polítiques reals? Quan pensen garantir amb el pressupost i calendari el compliment efectiu del Pacte Nacional de les Persones amb Discapacitat? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Com poden parlar d'escola inclusiva si cada setmana hi ha infants expulsats al sistema? On són els recursos per a les famílies cuidadores que sostenen el sistema amb la nostra salut i la nostra vida? Per què s'elaboren plans d'autisme? *(Veus de fons.)* Són els dos minutets que m'han robat per aquí, eh?

Per quan s'elaboraran els pactes i es posarà pressupost real? I sobretot, diputats i diputades, malgrat de totes les paraules, el que volem són fets i garantir drets efectius, no favors. No volem favors, volem drets efectius, no volem compassió, volem justícia i equitat.

I acabem amb una frase que fem nostra, com deia Eric Brockovich: "Els grans canvis arriben amb un grup de mares enfadades". I avui estem aquí enfadades, companyes, però decidides, fermes i valentes. Per tant, formeu part del canvi o continuareu vulnerant els drets dels infants amb discapacitat?

Aquí acabaria la nostra intervenció. Hem agafat dos minuts que ens han robat, però sí que, si ens disculpeu, teníem pensat fer un minut de silenci a la Comissió d'Infància pels més de deu mil infants assassinats a Palestina.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies per la intervenció. Com aquest minut ara no està previst, continuarem amb els diversos grups. A continuació, quan acabi la comissió, podeu fer el que considereu.

A continuació, té la paraula la senyora Najat Driouech, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per un temps de tres minuts.

Najat Driouech Ben Moussa

Ara sí. En primer lloc, bona tarda, diputats i diputades. Enhorabona, presidenta, per aquest nou càrrec, per poder presidir aquesta comissió.

I, com he comentat abans amb unes companyes que també fa molts anys que treballen en l'àmbit dels drets dels infants, crec que amb l'explicació, la compareixença que heu fet avui, es reafirma encara més aquesta conversa privada que he tingut fa una estona, i és que la infància en general està invisibilitzada. Tant és així que temes que són transcendents i que afecten molts infants en el seu dia a dia no els tenim habitualment sobre la taula.

A nostre entendre, era important que vostès avui vinguessin aquí a comparèixer, i per això vam sol·licitar la seva compareixença, perquè, ens agradi o no, vostès avui ens acaben de situar en una realitat que sovint, si no és que has tingut un contacte molt directe perquè tens un familiar, un conegut o treballes a l'àmbit, et queda molt allunyat -et queda molt allunyat. I creiem que era important que avui vostès vinguessin acompanyades, evidentment, de les seves companyes per posar damunt de la taula quines necessitats es troben vostès no només com a mares d'infants, sinó també els propis infants.

I a nosaltres ens agradaria fer o plantejar les següents preguntes, perquè vostès ho han explicat molt bé. Nosaltres el document que ens han passat l'analzarem amb detall, intentaré també valorar quines iniciatives legislatives podem fer des del Parlament evidentment, però sí que ens agradaria preguntar o plantejar diferents preguntes.

La primera, des d'aquí al Parlament, des d'aquesta comissió, la Comissió d'Infància, que és on toca evidentment que tractem tot el que té a veure amb els drets de la

infància, què podem fer com a diputats i diputades per realment ser útils a aquesta situació que vosaltres exposeu?

La segona pregunta que ens agradaria també plantejar és com podem ser útils només als infants, que avui heu situat com a protagonistes de la intervenció? A mi m'agradaria preguntar què podem fer per a les famílies? Sovint les famílies -i això no cal que els que tenim familiars amb discapacitat, i en aquest cas jo visc molt de prop en aquesta situació-, famílies que no descansen, bàsicament dones que no descansen, que ningú pensa en elles, i què podem fer també per realment també donar resposta a aquesta invisibilització que existeix? I el paper que feu o que fan les dones.

Respecte a l'àmbit del *bullying*, nosaltres aquí, en aquest Parlament, la passada legislatura vam fer un treball crec que molt important i molt positiu en clau de grup d'estudi per poder analitzar el *bullying*, l'assetjament i el ciberassetjament. I cert, compartim -perquè així ens ho deien els experts que vam comparèixer- que les nenes, les persones amb discapacitat o persones que tenien un origen diferent eren les víctimes de qualsevol tipus d'assetjament. Ens agradaria saber si vostès tenen algun contacte o han establert alguna reunió amb el departament per poder parlar de com abordar el tema des de la seva perspectiva.

Per altra banda, vostès han parlat del PlaTEA i que han denunciat que té una visió molt sanitària i que la part més social, més comunitària, i que no va acompanyat ni de pressupost, ni de calendari d'actuació, i també que no contempla altres professionals que poden intervenir de l'àmbit, evidentment, social i que no és sanitari.

Nosaltres això ho estem detectant en tots els àmbits. Sense anar més lluny, fa dues setmanes vam atendre aquí a les educadores socials que les van fer fora dels centres educatius i que fan una feina brutal, impressionant, i que estic segura que vostès coneixen molt bé la tasca que fan.

I això només al nostre entendre, d'Esquerra Republicana, només en situa en una realitat, i és el gran desconeixement que es té de les tasques, de les professionals que ens dediquem a l'àmbit social.

I per això els plantejo, els pregunto com podríem, diguem-ne, reivindicar aquestes figures o quines accions podríem fer perquè aquestes figures realment siguin més reconegudes.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, diputada. Ara posarem que quan acabi... (*veus de fons*), posarem que piti, perquè no tenim això. Si no us ho podeu posar al mòbil quan aneu a començar. (*Veus de fons.*) Però bé, en fi, ho superarem.

Molt bé, a continuació, doncs, pel Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la senyora Rosa Jové i Montañola.

Rosa Jové i Montañola

Hola, bon dia, i gràcies per haver vingut i per aquesta magnífica exposició. Sí, perquè tots ja ho sabem que els nens amb discapacitat funcional tenen els mateixos drets que la resta. Ho diu la Convenció dels Drets de l'Infant de l'ONU, ho diu la Convenció sobre els Drets de les Persones amb discapacitat del 2006, i vostès avui ja ens han explicat moltes de les vulneracions a aquests drets, drets que hem de garantir per llei però també per dignitat.

A banda dels recursos econòmics per part dels governs, aspecte molt important evidentment, també la societat ha d'entendre que té molt a fer encara, perquè sovint moltes de les limitacions són socials o ambientals. Per exemple, si l'entorn fos sense barreres arquitectòniques, informats amb pictogrames o amb entorns amb llum i so controlat, segurament molts nens serien molt més autònoms del que ho són.

I aprofitant que avui les tenim aquí, a mi m'agradaria preguntar-los-hi tres coses, si me les poguessin respondre.

La primera és sobre les prestacions d'atenció social a les persones amb discapacitat, les PUA, que és greu que el Govern no hagi convocat les PUA ni el 2024 ni el 2025. Les PUA no són un luxe, són una necessitat bàsica per a milers de famílies que esperen adaptar la seva llar o el seu vehicle. Creuen que aquesta manca de convocatòria pot estar generant desigualtats territorials entre famílies? Aquesta és la primera pregunta.

La segona, també els hi voldria demanar, tot i que ja ho han dit una mica, la seva valoració sobre l'aplicació de l'escola inclusiva. El model d'escola inclusiva és positiu en el concepte, però s'està aplicant sense els recursos suficients. Les hores de vetlladores són insuficients, els EAPs van desbordats, molts professors es veuen amb l'obligació moral d'haver de medicar els nens a l'escola, quan això hauria de fer un servei d'infermeria escolar. Què està fallant, més enllà de la manca de recursos invertits, que això ja ho entenem? Creuen que caldria revisar el model d'escola inclusiva i avaluar el seu desplegament real per garantir que no sigui només un titular, sinó una realitat efectiva?

I la tercera va a vostès. Vostès són mares que cuiden, estimen i vetllen pel benestar dels seus fills. Em pregunto, i qui té cura de vostès? Qui cuida el cuidador? Moltes segur que han hagut de deixar la feina (*aplaudiments*) posant en risc el seu futur econòmic. El model actual, dissenyat des de fora, des de Madrid, no reconeix aquesta realitat. Cal un model propi que valori el temps de cura com a temps de treball i garanteixi l'estabilitat econòmica de les mares que teniu cura. Cuidar no pot ser sinònim de renunciar. Una Catalunya justa és una Catalunya que cuida i que cuida bé.

El nostre objectiu, almenys des de Junts, és promoure una societat inclusiva (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) on tots els infants, amb o sense diversitat funcional, puguin créixer, aprendre i participar en igualtat de condicions, amb dignitat i respecte.

Moltes gràcies per la feina que fan.

La presidenta

Gràcies, diputada. També demanaríem al públic que, malgrat que una cosa pot agradar o pot no agradar, tot i que siguem tots molt expressius, doncs, que ens abstinguem de manifestar-ho, d'acord?

A continuació té la paraula la senyora, la diputada Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Tres minuts.

Lorena Roldán Suárez

Sí, muchas gracias, presidenta. En primer lugar, evidentemente, dar las gracias a las personas que nos acompañan hoy del sindicato de madres con niños con diversidad; también a otras entidades que nos suelen acompañar frecuentemente en esta comisión.

A ver, hemos tenido oportunidad también de escucharos en otras comisiones, en derechos sociales o incluso también en salud. Ahí, en estas comisiones ya hemos manifestado también el apoyo a estas reivindicaciones y no solamente eso, sino que también desde el Grupo del Partido Popular nos las hemos hecho nuestras, al punto de que hemos conseguido aprobar ya en este Parlamento, durante el 2025, muchas de estas demandas que hoy nos traíais aquí en este documento, nos habéis pedido. Entre ellas, por ejemplo, estos recursos para los alumnos con necesidades especiales.

Hemos hablado también del programa Respir para familias. Hablabais de las cuidadoras, de que nadie os cuida a vosotras, y creo que es importante también desde este lado tenerlo en cuenta.

Se ha hablado ya también por la diputada de Junts del tema de las ayudas PUA. Nos parece una auténtica vergüenza que esto no se haya convocado con todo lo que esto conlleva.

También se ha conseguido aprobar la reducción de las listas de espera para discapacidad. También una propuesta específica para niños con parálisis cerebral y con pluridiscapacidad. Bueno, entre otras cosas, también, servicios domiciliarios para ayudar a las familias, etcétera.

Y todo esto lo cuento porque es una propuesta, insisto, de nuestro grupo, pero que fue aprobada en este Parlamento y que, sin embargo, parece que las cosas que aprobamos aquí no sirven absolutamente de nada.

Vosotras estabais enfadadas, con razón, y nosotras estamos indignadas, evidentemente, también, y también un punto de vergüenza ajena en este caso, porque no estamos en el gobierno, pero creo que también hay que dignificar de alguna manera el trabajo que se hace en este Parlamento y si se aprueban cosas que se llevan a la práctica.

¿Cuál es el problema? El de siempre, la falta de recursos. No hay dinero, o peor, hay dinero para unas cosas, sí, pero para otras, no. Por tanto, las prioridades son las que están fallando en este caso.

Y yo, en este caso, pues, apelo, evidentemente, al grupo que da apoyo al Gobierno, en este caso el Partido Socialista y el resto de grupos también, porque creo que las cosas tienen que cambiar.

Y lo estabais hablando, habéis hablado incluso de maltrato institucional, y nosotros estamos de acuerdo en este sentido, porque aparte ya, pues, de toda la problemática que puede derivar de una patología como puede ser el trastorno TEA, pues, luego está todo lo que conlleva a nivel de sociedad.

Hablamos mucho, se nos llena la boca hablando de inclusividad, pero es que es imposible que haya inclusividad si no hay medios, si no hay recursos y si no hay dinero. Y, por tanto, yo creo que ahora mismo estamos en una situación sin presupuestos, ni siquiera, y a mí me gustaría estar muy pendiente de ese proyecto de presupuestos que espero que algún día traigan para ver realmente si hay dinero para, pues, en este caso, cumplir con los derechos de los niños y con los derechos también de sus cuidadoras, si hay derecho para implementar estas propuestas que aprobamos en este Parlamento, pero que luego no ven la luz.

Y nosotros, desde luego, creo que el Gobierno –y ya acabo, presidenta– no nos llamará para negociar estos presupuestos, pero pueden tener por seguro que presentaremos enmiendas, de nuevo, con estas reivindicaciones que son legítimas.

Muchas gracias.

La presidenta

Gracias, diputada. A continuació, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Felicidades por el nuevo cargo.

Bien, gracias por la comparecencia. La verdad es que no es la primera vez que presencio alguna de sus intervenciones. Como ha dicho la compañera del Partido Popular, ya las he escuchado en Derechos Sociales y en Sanidad.

Poco puedo decir. La verdad es que estamos de acuerdo y desde VOX lo hemos denunciado en varias comisiones y en el pleno. Y hemos puesto el dedo en la llaga y hemos señalado estas deficiencias. Lo cierto es que para la discapacidad no hay dinero. No solo para los niños, sino para ninguna persona con discapacidad. En el 2024, bajo el gobierno de los Socialistas, han muerto más de 9.200 personas sin una mísera ayuda, personas con discapacidad. Pero es que, en el 2023, bajo el mandato de Esquerra Republicana, murieron más de 12.000, igual que en el 2022, y más de 9.000 en el 2021.

Los centros para niños con discapacidad están sobresaturados. Nos lo dijeron en las PACE, nos lo dijeron en NEXE, nos lo dijeron en Aspasim, nos lo dijeron en los colegios inclusivos de Hospitalet, en los que no había veladores; nos dijeron que no había plazas para personas con alguna discapacidad en colegios inclusivos del Prat, en Nou Barris, en colegios de Lérida, de Tarragona... Esto es así.

Acabamos de venir de constituir..., porque resulta que para ellos no hay dinero y llevamos décadas arrastrando esta problemática. No es una cosa de ahora. Acabamos de venir de constituir la comisión de investigación para investigar las irregularidades de la DGAIA y es que, miren, el dinero que debería dedicarse para las personas vulnerables, que el Departamento de Derechos Sociales debería dedicar a las personas dependientes, desaparece. No es que no haya, es que desaparece. Desaparecen irregularidades, desaparecen prestaciones mal pagadas que se le dan a gente que no le corresponde, desaparecen empresas afines a grupos políticos como Resilis, como FASI, afines a Esquerra Republicana o al Partido Socialista, que, bueno, hacen negocio con la inmigración ilegal. ¿Y saben cuál es el resultado? Que al que acaba de llegar entrando a nuestro país dando una patada en la puerta, para estos no tienen que esperar ni un solo día. El mismo día que llegan tienen alojamiento, comida, sanidad gratis, educación, prioridad en las guarderías y subvenciones. A ellos, el Gobierno Socialista y los separatistas no les dicen que no tienen plaza ni les niegan una sola ayuda. Y para los que de verdad lo necesitan,

para los niños catalanes o para las personas dependientes catalanas, para estos no hay.

Es posible que a ustedes esto les dé igual, pero es que a VOX no le da igual -no le da igual. Y tras patear muchos barrios catalanes les puedo decir que hay muchos padres de niños con discapacidad en Cataluña que tampoco les da igual.

La pasada legislatura gobernaban conjuntamente Esquerra Republicana con el Partido Socialista y esta legislatura gobiernan conjuntamente los Socialistas con Esquerra Republicana. Así que la verdad es que parece que no va a cambiar nada (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*), lamentablemente.

Y termino, señora presidente. Pese a las cientos de propuestas que se han aprobado en este Parlamento y que ha presentado VOX, que han tumbado tanto Esquerra Republicana como Junts, como el Partido Socialista, apoyando y solicitando medios para las personas y para los niños con discapacidad, no creo que cambie nada por el momento. Se debe cambiar primero el gobierno. Eso es lo que pensamos.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya, del Grup Parlamentari de Comuns.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. I em sumo les felicitacions i els desitjos perquè tingui una bona tasca que ens faciliti, com de ben segur serà, la tasca de la comissió.

Bé, moltes gràcies, en primer lloc, a les compareixents per les seves aportacions. També pel document que ens han entregat, que ens permetrà estudiar-ho amb una mica més de deteniment, i també a la resta d'integrants del Sindicat de Mares de Fills amb Diversitat Funcional que avui ens acompanyeu, que sempre feu una aportació molt interessant.

Tot sovint parlem de les necessitats de les persones amb diversitat i ens oblidem amb massa freqüència de les persones cuidadores, que són molt majoritàriament

dones, a més a més. I, a més, és especialment dur el cas de les famílies monomarentals, en què hi ha una única persona que està fent de cuidadora les vint-i-quatre hores del dia –i parlo en femení perquè la majoria de casos es tracta de dones, i de dones que es deixen la seva salut física i la seva salut emocional. Per tant, és una qüestió a la qual cal dedicar-li molta atenció.

Parlem també avui de problemàtiques transversals que afecten a qüestions com la salut, per exemple la falta de recursos en matèria de psiquiatria infantil. Així l'única... –perdó, que avui tinc la veu una mica malament–, així l'única unitat d'aguts de psiquiatria d'infantojuvenil a tot Catalunya, que és la del Clínic, és absolutament insuficient, o tenim també moltes deficiències en matèria del servei d'atenció domiciliària, amb tot el que això comporta, i també la inexistència de Respirs, no garantits per tal de poder cuidar també de la salut emocional de les persones cuidadores.

O en matèria d'educació. Feien vostès referència a l'educació inclusiva, que tenim un decret fantàstic sobre el paper, però que l'objectiu –si m'ho permeten– no és que els cuidin, sinó que els eduquin. I, per tant, necessitem vetlladors, però també necessitem professors específics i especialitzats que puguin complementar la tasca pedagògica. I partint de la base que de vegades és molt complicat assistir a classe, han parlat del caràcter adaptat del transport escolar, però també per l'absència de vetlladors i vetlladores en aquest mateix transport i que, per tant, creen dificultats.

O la configuració dels CDIAPs, amb una visita cada quinze dies, que és absolutament insuficient, tenint en compte que l'objectiu principal de l'atenció precoç és que els infants rebin tot el que des del vessant preventiu i assistencial pugui potenciar la seva capacitat de desenvolupament, també el seu benestar i la seva autonomia personal, però de forma que puguin fer-ho al seu entorn quotidià, és a dir, al medi familiar, escolar i social, sense obviar la necessitat de gestionar i coordinar la transició del CDIAP al CSMIJ, que no se'ls quedin aquests mesos pel mig sense atenció, i del CSMIJ al CSMA.

Compartim visió respecte el tema de l'assistent personal. Esperem que la reforma del Codi civil ajudi a posar en marxa aquesta figura. També que comenci a pensar-se en clau de pressupostos personals per tal d'ajudar aquestes famílies a sostenir,

doncs, aquests costos que afecten greument l'economia familiar, que no tothom se'n pot fer càrrec. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

I acabo, presidenta. Simplement una última referència al fet que, efectivament, tenim llistes d'espera interminables en matèria de dependència, moltes altres deficiències, però en definitiva cal potenciar els serveis públics per tal de garantir la cobertura de les necessitats de les vostres famílies, d'aquests infants, i que, ara com ara, no tothom té accés a recursos privats, que és el que permet donar cobertura a la totalitat de les necessitats.

En qualsevol cas, traslladar el compromís del nostre grup polític, del Grup de Comuns, per treballar per fer efectius aquests drets.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Diria que del Grup Parlamentari de la CUP no hi ha ningú i d'Aliança Catalana tampoc.

Per tant, passaríem ara al torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé, gràcies. També felicitats, presidenta, pel nou càrrec.

Bé, bona tarda a tothom. Moltíssimes gràcies, diguem, per tota l'exposició que han fet. Em consta tota aquesta lluita que fa temps que porten a terme. Vull dir, jo m'he reunit alguna vegada, i també em consta que amb el departament estan tenint reunions per abordar totes aquestes qüestions que han plantejat.

Jo he vist que el paper que ens han passat, bé, amb tot el llistat, posa que seguiran alçant la veu i jo, tot i que sigui el grup parlamentari que ara dona suport al Govern, jo considero que els hem d'agraciar que sí, que alcin la veu, perquè, diguem, segurament, en base a la seva experiència, també detecten situacions o realitats que ens fan arribar i, per tant, això també ens ajuda a la nostra tasca.

Una mica per qüestions..., no em donarà temps de parlar de tot, però sí qüestions concretes que s'han plantejat. És cert que s'ha plantejat el tema de la dependència i discapacitat. És un greu problema que tenim, vull dir és inadmissible –i jo sempre intento fer autocrítica, que crec que és important fer autocrítica, eh?–, un dels grans problemes que tenim, perquè una persona que sol·licita una dependència, evidentment, no tens temps per esperar perquè se li adjudiqui aquest recurs.

És cert que la consellera ja va anunciar un pla de xoc i ara fa relativament poc han explicat que tenim una prova pilot amb una finestreta única per fer tot el que és valoració i l'assignació del PIA, diguem, en un tràmit, en un sol tràmit. Estem, diguem, intentant gestionar aquestes qüestions de manera transversal amb diferents departaments, que no siguin departaments estancs, sinó que treballin conjuntament, que crec que això ens ajudarà molt a solucionar algunes de les situacions que tenim actualment.

També es va crear aquest visor de salut social, on es poden compartir expedients.

També un altre tema que s'ha parlat, el tema de la formació especialitzada, que crec que és molt important, i una mica la formació especialitzada que va una mica lligada també a la informació, a la informació que després poden donar les famílies, que em consta que a vegades és molt complicat i les mateixes entitats són les que s'ajuden internament quan és l'administració que hauria de facilitar, diguem, aquesta informació i amb el nou contacte programa, no? s'estableix en aquest sentit aquest tema formatiu.

També parlàvem de CDIAPs. I el Govern és veritat que ha fet un estudi per saber on cal reforçar aquests centres. Sí que és veritat que l'estudi l'han fet en relació a les dades de llistes d'espera i una mica la distribució territorial actual, i obrirà nous centres o ampliarà aquells que ja funcionen. Vull dir, és un dels temes que estan sobre la taula, i també treballarà en la millora d'aquesta, com deia, coordinació entre CDIAPs i CSMIJ.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Buf, no he dit ni la meitat del que volia dir.

Assistència personal, que crec que és un tema important –dos minuts, presidenta. *(Rialles.)* Un minut i mig. Trenta segons.

El govern està treballant en un nou decret de l'assistència personal. És veritat que és una figura que no s'ha desplegat i vol una nova regulació per unificar criteris, millorar la protecció i reconeixement d'aquesta figura dintre del sistema català de dependència i les PUA també.

El Govern ja ha redefinit aquestes PUAs, que calia fer una revisió i, evidentment, farà convocatòria corresponent el més aviat possible.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Molt bé.

Ara, a continuació, pot tornar a tenir la paraula la part de la compareixença per donar resposta a les preguntes que han anat formulant els diversos grups parlamentaris, i per fer-ho teniu deu minuts.

Jéssica Segovia Álvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Molt bé, moltes gràcies a totes i a tots. Però, ho sento, no ens ha donat temps abans, així que nosaltres comencem amb el nostre minut de silenci pels infants assassinats a Palestina. No ho podem fer d'una altra manera perquè estem a la Comissió d'Infància i pensem que també és la nostra feina reivindicar els drets dels infants de tot arreu.

(María Elisa García Fuster intervé sense fer ús del micròfon.)

La presidenta

Els poden utilitzar el temps com vulguin, parlant o sense parlar, estan dins del seu temps. Quan se'ls acabin els deu minuts se'ls hi haurà acabat.

(La cambra#, dempeus, fa un minut de silenci. La diputada María Elisa García Fuster abandona la sala.)

(Alguns aplaudiments.)

Jéssica Segovia Álvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Molt bé, moltes gràcies. Gràcies, diputats i diputades que ens heu acompanyat en aquest minut de silenci, perquè pensem que la nostra obligació també és alçar la veu per aquells que no poden i que s'estan massacrant sense el seu consentiment.

Bé, continuem. Heu fet com moltes preguntes, però teníem una proposta preparada per aquells grups polítics que ens doneu la mà, que ens voleu acompanyar i que voleu fer propostes de millora per als nostres infants amb discapacitat.

Torno a dir que estem a la Comissió d'Infància. Us hem preparat uns punts a veure si ens podeu tenir en compte a l'hora de preparar alguna proposta, alguna moció, alguna PNL, alguna proposta legislativa per presentar al Govern. Pensem que són interessants, que són concrets i que són, sobretot, molt necessaris.

En relació a transparència i pla de finançament del pacte, proposem que el Govern presenti en un termini de trenta dies un pla de finançament clar, que identifiqui les partides que hi ha pressupostàries d'educació, de drets socials i de salut vinculades al que seria la infància i l'educació. Que inclogui també l'annualitat del 2025 al 2028 amb compromís plurianual.

Com dèiem, no volem promeses, volem números, partides i calendari. Per tant, demanem als grups parlamentaris que feu un acord formal per exigir-ho.

També demanem una mesura mínima urgent per a l'educació inclusiva, que seria incorporar ja pel pressupost del 2026 cinquanta milions d'euros per contractar més PTIs i auxiliars d'educació especial; fer formació massiva al professorat, una de les coses que vosaltres parlàveu que feien falta; dotar de materials adaptats i de tecnologia d'ajuda, i donar suport a les activitats extraescolars.

Amb el pressupost que té Educació, 7.500 milions, això que us proposem és assumible i focalitzat, però sí que ajudaria a reduir moltíssim la llista d'esperes i a garantir una inclusió real.

També demanem que incorporeu al pressupost entre deu i vint mil milions d'euros anuals per obrir més places públiques, finançar els centres especialitzats i convertir els centres d'educació especial en centres recursos al servei de la xarxa ordinària. Això ho diu el pacte local, el pacte pels drets a les persones amb discapacitat, però, això sí, sense perjudicar l'escola especial.

Donem recursos a ambdues, perquè ambdues ho necessiten. L'objectiu seria reduir les llistes d'esperes a sis mesos.

Carpeta d'atenció precoç pública –també, algun de vosaltres ho heu comentat. Exigim un finançament integral per a l'atenció precoç dels zero a tres anys, però que estigui dins la cartera pública. Proposem una dotació orientativa de quinze milions d'euros per desplegar els equips i les cobertures. Crec que per aquí feien menció també.

És urgent també reactivar la taula interdependental d'atenció precoç, però amb pressupost i amb competències reals.

Sobretot, transparència. Demanem transparència i indicadors públics. Cal crear un observatori públic anual que publiqui nombre d'alumnes amb suport; nombres de PTs i PTIs; temps d'espera; percentatge de centres en adaptacions; execució pressupostària per mesura i per departament. És un cost baix, però que pensem que l'impacte seria altíssim en transparència i en rendició de comptes.

Senyors i senyores del Parlament, diputats, diputades, com hem dit, els drets no s'esperen; els drets es conquereixen i avui estem aquí per reclamar-los per tothom, sense deixar a ningú enrere.

Marina Frank (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Som mares i germanes cuidadores, cansades, enfadades, cremades, esgotades de repetir una vegada i una altra que no ens toca a nosaltres fer la vostra feina, que bàsicament és posar en marxa les lleis que ja estan escrites i aprovades.

Volem un estudi transversal entre infància i discapacitat. Les nostres filles i fills, germanes i germans amb discapacitat ja no poden esperar més. Nosaltres, com a cuidadores, tampoc, ja n'hi ha prou. Passen els anys i segueixen vulnerant els seus drets i els nostres.

Poseu ja mateix l'engranatge en marxa, fixeu calendari, concreteu i marqueu dates.

Si us plau, representin amb compromís la plaça que estan ocupant.

Per tot això, des del Sindicat de Mares, cridem: «Drets, no favors».

Gràcies.

Jéssica Segovia Álvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Ja estem acabant. Sí que ens agradaria fer un incís i us demanaria si us podeu girar a mirar les companyes. Si més no, perquè veieu que estan allà, ja no només per les pancartes, sinó perquè és un reflex de la diferència d'edat que tenim entre nosaltres.

(En el sector del públic unes quantes persones mostren pancartes.)

La presidenta

Perdoneu, però és que a veure, vull dir, és que a les compareixences no està previst que hi hagi això.

Jéssica Segovia Álvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Sí, no volia demanar això, volia que miréssin l'edat.

La presidenta

Ja, però és que, vull dir, no és el lloc. Us vaig passant coses, però si tothom fes el mateix, com comprendreu, això no semblaria prou seriós.

Jéssica Segovia Álvarez (representant del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional)

Gràcies, però sí que el que volia reclamar és que entre nosaltres hi ha unes diferències d'edat bastant importants. Això és el reflex que no s'està fent res des de no ara, des de fa anys. I això, perdoneu, se'm posen els pèls de punta i no ploro perquè el que sento ara mateix és ràbia i indignació, però en tindria ganes.

Tenim allà companyes que els seus fills i les seves filles no han tingut lleure mai, que han estat a casa tancats i tancades sense poder fer res, i això és una vergonya. Però és que el meu fill i el seu, i el seu, que tenen vint anys menys, estan igual. I això és que és insuportable!

Arribarà algun moment en què hi hagi algú que de veritat pensi en les persones amb discapacitat? Grans i petites? Perquè quan arriben a grans, què passa? Se'ls treu, el dret a discapacitat desapareix. Nosaltres, cada vegada més grans. Olga, no ploris. És una lluitadora com... Vamos...

Què passa després quan són grans els nostres petits? Estem a la infància, però se'ns fan grans. I on se'n van? Perquè nosaltres no els podem cuidar tota la vida, per desgràcia, perquè tant de bo tingués una poció màgica per fer-ho. O potser no ho faria.

No ho sé, teniu un càrrec, teniu una responsabilitat. Esperem que això no sigui paper mullat, com moltes coses que es fan. Ho esperem, de veritat, perquè s'ho mereixen, perquè són infants que també necessiten gaudir, estudiar, avançar i ser lliures. I no ho estem fent bé, però no ho estem fent bé des de fa anys. Ens portem amb algunes més de trenta i quaranta any, i estem en la mateixa situació. És que a mi m'expliquen coses i dic: «No pot ser». Hem millorat una mica, però realment no és insuficient.

Així que, moltes gràcies. Estem aquí pel que necessiteu i esperem realment que això sigui un pas per canviar i perquè realment es tingui en compte els infants, en aquest cas, amb discapacitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies a la representació per explicar-nos la vostra experiència personal i també a les persones que us han acompanyat. Evidentment, és una situació que és emotiva i que només ho sap qui ho viu, i, per tant, és important que ens ho hagueu vingut a traslladar i que ens hagueu fet partícips.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

Diputats, aneu tornant als vostres llocs...

Compareixença d'una representació de l'organització no governamental Educo per a presentar l'informe "Nens i nenes invisibles en el primer cicle d'educació infantil"

357-00309/15

...que continuació donarem... *(Pausa llarga.)*

Som-hi, doncs. Donem la benvinguda a aquesta representació de l'organització no governamental Educo, perquè ens exposin en aquesta comissió l'informe «Nens i nenes invisibles en el primer cicle d'educació infantil».

I en aquest cas, doncs, hi ha dues persones, però tinc aquí la persona que teòricament parlarà, la senyora Dori Rodríguez Fernández, que és especialista en educació i incidència política d'Educo.

Molt bé. Doncs, per fer aquesta exposició teniu un temps de vint minuts, que us deixarem aquí un rellotget i quan sentireu el *pip-pip* (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) vol dir que s'ha acabat. (*Rialles.*) D'acord.

Moltes gràcies.

Dori Rodríguez Fernández (especialista en Educació i Incidència Política representant d'Educo)

Gràcies, presidenta, gràcies membres de la Mesa i gràcies, diputats i diputades de la Comissió d'Infància per aquesta oportunitat de compartir la mirada d'Educo sobre una etapa clau, els primers tres anys de la vida dels infants.

Educo és una organització que treballa pel benestar i els drets dels nens i nenes, i adolescents, especialment pel dret a l'educació equitativa en entorns segurs i de bon tracte.

A Educo treballem amb més de divuit països, impulsant projectes d'educació, de protecció contra totes les formes de violència, ajuda i educació en emergència, perquè estem convençuts que l'educació salva vides i no pot parar.

Avui compareixem per presentar les conclusions de l'informe que tenen en la mà: «Nens i nenes invisibles en el primer cicle d'educació infantil». Aquest informe el vam elaborar el 2024. Es tracta d'un informe estatal, però avui posarem focus a Catalunya i compartirem alguna reflexió i propostes per garantir que cap infant a Catalunya comenci la vida amb desavantatge.

Aquest informe reparteix d'una idea essencial: l'educació i la cura durant els primers anys de vida juguen un paper fonamental en el desenvolupament cognitiu, emocional i social dels nens i nenes. És un dret fonamental per a tots els infants,

independentment del seu context. És a dir, la primera infància no pot dependre de la sort ni del codi postal. Ha de ser una prioritat pública. Per tant, estem davant d'una etapa decisiva per al desenvolupament dels nens.

La primera infància és un període d'aprenentatge intens i de gran plasticitat cerebral. En aquests primers anys, el joc, la interacció amb els adults i la descoberta de l'entorn són la base de la curiositat de la comunicació i de l'autoregulació emocional, però també sabem que és una etapa molt vulnerable. Quan els infants creixen en entorns de pobresa, d'inseguretat o d'estrès continuat, el seu desenvolupament pot veure's afectat. Les evidències de la neurociència demostren que els alts nivells d'estrès associats a l'angoixa a la precarietat limiten les connexions neuronals i, per tant, el potencial d'aprenentatge.

Per això, invertir en educació i atenció a la primera infància no és només una qüestió educativa, sinó que és una política d'equitat i de justícia social, una de les inversions més eficaces per reduir la pobresa infantil i promoure la igualtat d'oportunitat.

Ara ens centrarem a Catalunya. La pobresa infantil a Catalunya tots sabem, els que estem aquí, que és un fenomen persistent i estructural que afecta greument els drets i les oportunitats de la infància. Segons les últimes dades de l'Idescat, la taxa AROPE es situa en un 34,7; és a dir, ja sabem tots que un de cada tres infants o adolescents es troba en risc de pobresa. Per tant, això té conseqüències negatives per a tota la infància. I, a més a més, sabem que la pobresa tendeix a perpetuar-se i vuit de cada deu infants que avui viuen en pobresa seran pobres d'adult.

Tenir fills incrementa el risc de pobresa. La inflació ha disparat el cost de la criança i com diuen els nostres companys de Save the Children, els càlculs que han fet és que més de nou-cents euros al mes costa la criança per a cada fill o filla. Per tant, això és inassumible, és inassumible per a totes les famílies més vulnerables.

Avui, el grup de població que avui ens fixem són els nens i nenes menors de tres anys i a Catalunya hi viuen, com veiem aquí, uns 182.000 infants menors de tres anys.

Catalunya compta amb una taxa d'escolarització en el primer cicle d'educació del 44,3 per cent, un fet que se situa per sota de la mitjana estatal. Tanmateix, aquest progrés no és homogeni. Les diferències territorials i comarcals continuen sent

notables. Hi ha comarques que superen el cinquanta per cent d'escolarització, mentre que altres, sobretot rurals o amb menys oferta pública, no arriben al trenta per cent. El mapa real mostra desigualtats molt clares. Hi ha municipis amb xarxes consolidades d'escoles bressol públiques i municipis on simplement no hi ha oferta.

Un exemple és la ciutat de Barcelona, on la demanda és molt alta. La pressió és especialment visible. En el curs 22-23 hi va haver 8.400 sol·licituds de plaça a les escoles bressol públiques, però només 4.756 infants van obtenir plaça. Això significa que més de la meitat de les famílies que volien accedir-hi es van quedar fora.

El curs 24-25 hi havia 74.000 infants entre zero i tres anys escolaritzats, una xifra que representa que només quatre de cada deu infants menors de tres anys tenen accés a l'escolarització, la qual cosa indica que encara hi ha un seixanta per cent que no està escolaritzat.

A més a més, si tenim en compte les dades socials, aquestes ens alerten que la desigualtat econòmica marca fortament l'accés. Sis de cada deu infants de famílies amb rendes altes tenen plaça a l'escola bressol, però només tres-quatre de cada deu infants de famílies vulnerables poden accedir-hi. És a dir, la bretxa social comença abans dels tres anys.

Aquestes dades mostren clarament que, tot i els avanços, el dret a l'educació infantil encara no és universal, i sobretot no és equitatiu.

Els infants més invisibles troben barreres en l'accés. El nostre informe explica molt bé qui són aquests infants que queden fora del sistema. Parlem dels fills i filles de les famílies vulnerables, famílies que tot i tenir interès per accedir queden fora, per barreres econòmiques, per barreres administratives, per horàries o per informació.

I ha estat de les seves opinions, dels grups focals que hem fet amb elles i de l'experiència d'Educo que extraïem aquestes conclusions de les barreres.

Per un costat, trobem la barrera econòmica, que continua sent la més evident. Malgrat la gratuïtat parcial, molts serveis educatius impliquen pagaments addicionals: menjador o ampliació d'horari. El cost segueix sent el principal obstacle. Moltes despeses representen una càrrega significativa per a les famílies amb menys recursos.

Una mare ens deia en el nostre informe -i hi trobeu tot el # de les mares: “Se suposa que és gratuït, però després has de pagar material, menjador, i si tens dos o tres fills no ho pots assumir.”

A Catalunya, el 70,8 de l'alumnat, està matriculat en centres públics, en el sistema de tarificació social que s'aplica en molts municipis, i s'estableix una xifra mínima, tant per a l'escolarització com per al menjador que han d'abonar fins i tot les famílies amb menys recursos.

Per a les famílies que es troben en situació de pobresa, assumir el pagament de l'escolarització d'entre tres-cents i tres-cents vuit euros pot resultar un gran esforç, encara més si els hi sumem el cost del servei de menjador, que pot suposar una despesa de més de dos-cents euros, l'ampliació horària que moltes famílies necessiten per conciliar i altres costos de material.

Les evidències que la gratuïtat afavoreix l'escolarització són clares. Arran de la gratuïtat de l'I2, va augmentar el seixanta-dos per cent en el curs 21-22 fins al setanta per cent en el curs 22-23, que és el curs en què es va implementar la gratuïtat de l'I2.

Però el preu no és l'única barrera que impedeix l'accés. Aquesta etapa educativa també té altres barreres, com són les barreres horàries. Són una altra realitat, la rigidesa dels horaris escolars que és incompatible amb feines a temps parcial o amb jornades fragmentades.

I també existeixen barreres d'informació i de confiança, famílies que no reben informació accessible i que no se senten segures d'assistir. Per tant, la manca d'informació sobre aquest procés i l'escàs acompanyament per portar-los a terme són també importants.

Una mare ens deia: “No sabia quan era la prescripció i quan hi vaig anar ja no estava en termini”. La bretxa digital també afecta a aquestes famílies, que sovint no disposen del recurs ni del coneixement necessari per fer els tràmits de manera en línia.

A això s'ha d'afegir la reticència de moltes famílies a escolaritzar els seus fills i filles abans dels tres anys i la manca de confiança en els centres educatius en deixar-los

en aquestes edats tan primerenques. Ens deien els professionals: “Moltes mares tenen por a ser males mares. Consideren que deixar-los a l'escola és abandonar-los”.

Per tant, totes aquestes dificultats creen una mena de mecanisme d'exclusió silenciosa que fa que els infants que justament que més necessiten l'escola bressol continuïn quedant-se fora.

Però també l'escola bressol té grans beneficis. Sabem que qui s'escolaritza té resultats extraordinaris. L'evidència acumulada és clara. Una escola bressol de qualitat millora el desenvolupament cognitiu i emocional dels infants, afavoreix la seva socialització, facilita que les mares puguin incorporar-se al mercat laboral i en millors condicions. Els beneficis es multipliquen quan el servei és públic, assequible i de qualitat. I, a llarg termini, els infants que han passat per un entorn educatiu 0-3 presenten millors resultats escolar, menys abandonament educatiu i més probabilitat d'assolir després estudis superiors. I a curt termini, la conciliació familiar, que és el primer impacte, millora i les famílies poden sortir de la precarietat. Per tant, invertir en la primera infància és, doncs, invertir en present i en futur.

Donades totes aquestes informacions, ara el que volem posar sobre la taula i compartir amb tots vosaltres, diputades i diputats, és quina és la proposta d'Educo.

Què cal fer? Proposem una agenda per a l'equitat del 0-3. Ha sigut a partir de totes aquestes evidències que us fem aquesta recomanació. Fem aquest full de ruta al Parlament de Catalunya, una agenda de política pública per a la petita infància, i la farem en vuit línies.

En primer lloc, un pla de cobertura universal. Per això, cal ampliar l'oferta de places públiques i reduir els costos que té per a les famílies. La gratuïtat del curs l2 ha estat un pas important, però cal avançar cap a la gratuïtat per a totes les famílies en situació de pobresa o vulnerabilitat, incloent menjador i material, i establir una tarificació social progressiva, homogènia per tot el territori. Durant aquest curs, no s'ha implementat la gratuïtat de l'l1, tal com es va prometre. Per tant, mentre que no aconseguim aquesta meta, s'ha de garantir la gratuïtat almenys a les famílies en situació de vulnerabilitat.

En segon lloc, cal garantir l'equitat territorial. La cobertura ha de créixer allà on més falta. Les inversions futures han de prioritzar el barri de més complicitat i amb més altes taxes de pobresa infantil. Cal fer un nou mapa 0-3 actualitzat, que permeti planificar de manera objectiva i transparent.

En tercer lloc, necessitem millorar la qualitat dels serveis. La recerca és molt clara. Ens diu que la qualitat del servei és el factor que més implica en el desenvolupament infantil. Per tant, cal mirar com estan les ràtios i seguir les recomanacions europees, que sabem que les recomanacions europees són màxim de quatre nens per als més petits, sis per als d'un any i vuit per als de dos anys.

A més a més, amb aquestes ràtios també estem mirant la qualitat dels professionals. Assegurem la seva estabilitat dels equips, invertim en la seva formació i incloem una formació bàsica en protecció i bon tracte per la figura del Cocobe, per poder assegurar escoles infantils que siguin espais protectors i segurs.

En quart lloc, volem que es faciliti l'accés i reduir les traves administratives. Els processos han de ser senzills i inclusius. Cal acceptar declaracions responsables per a les famílies sense contracte laboral i oferir punts municipals d'orientació i informació en diferents idiomes i simplificar la burocràcia.

En cinquè lloc, assegurar que les famílies disposen de la informació necessària per entrar a incorporar-se al sistema educatiu des dels primers anys. Per tot això, cal reforçar campanyes d'informació i de sensibilització sobre la importància d'aquest cicle.

En sisè lloc, és necessari evitar la segregació. Les escoles bressol han de reflectir la diversitat social del país. És important combinar criteris socials i territorial en l'assignació de places per afavorir la barreja i la cohesió. Per evitar la segregació, es podria tenir en compte els infants identificats i registrats per necessitats socioeconòmiques, els així anomenats NESEB#, i, per tant, proposar la seva escolarització de manera no segregada.

En setè lloc, reconèixer i donar suport als serveis alternatius. Sabem que els espais familiars, els projectes comunitaris i els serveis de cura a domicili regulat són una porta d'entrada essencial per a moltes famílies en situació de vulnerabilitat, i també han de formar part de la xarxa pública d'atenció a la primera infància.

I, finalment, sempre és necessària avaluar i generar evidència. Sense dades no hi ha política eficaç. Cal mesurar l'impacte de les polítiques 0-3 amb dades territorial i social desagregades i publicar informes periòdics per crèixer i conèixer bé què funciona i on cal millorar.

Aquestes vuit línies que recollim avui i que us fem són les propostes d'Educo. Són una guia realista per convertir l'educació infantil del primer cicle en una política pública universal i equitativa.

I, per tancar, ara voldria acabar amb una idea molt simple, però essencial. L'educació i la cura durant els primers anys no són un servei assistencial, sinó un dret, i és responsabilitat de totes les institucions fer-lo efectiu. Es tracta d'un dret subjectiu per tots aquests nens i nenes, perquè la manca d'accés al 0-3 no és només un problema d'oportunitat perdudes per a cada infant, és una pèrdua col·lectiva per al país. I sí, és assegurar el present i un millor futur per a aquest país.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. A continuació, com a grup proposant tindrà la paraula la senyora Najat Driouech, del grup... Què? Ja ho dic bé, no? La senyora Najat Driouech... -bé, d'acord, vull dir que ja ho dic, que és ella, doncs. No ho pronunciaré bé-, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Tres minuts.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, voldria donar les gràcies a les representants d'avui d'Educo per l'explicació d'aquest informe.

En concret, el que ens ocupava o el que ens interessava a nosaltres com a Esquerra Republicana, bàsicament, era la realitat que li afecta més a Catalunya, tot i sabent que l'informe és a nivell estatal.

I agraïm, agraïm aquest esforç que ha fet l'entitat per poder avui aquí presentar-nos una mica la realitat de la infància a Catalunya i, en concret, com diu l'informe, aquests nens i nenes que són invisibles en aquest cicle, en el primer cicle d'educació infantil.

Nosaltres, Esquerra Republicana, ho tenim molt clar, que és important que els infants puguin escolaritzar-se o puguin, diguem-ne, assistir a l'escola bressol des de molt petits, i per això quan vam estar a Govern una de les iniciatives que avui moltes

persones celebren i aplaudeixen és la gratuïtat de l'I2. Això ens agrada recordar-ho, que va ser el Govern del president Pere Aragonès qui ho va impulsar i qui d'alguna manera avui en dia, com bé dieu vosaltres en el vostre informe, ho estan gaudint milers d'infants.

Cert que creiem que hem d'anar més i hem de caminar cap a la gratuïtat de tota l'etapa, de 0 a 3 anys, no només l'I2, perquè els beneficis -ja ho heu explicat vosaltres i ja ho diu l'informe- és evidència científica. Quan un infant comença o ha tingut l'oportunitat, perquè és una oportunitat, tal com està el sistema ara estructurat, no tothom té l'oportunitat de portar els seus infants a l'escola bressol, i aquells que tenen l'oportunitat els resultats avalen que realment té un desenvolupament diferent, té millors resultats educatius, com vostès han dit, etcètera.

I també som conscients que la realitat actual, el cost com ens deia Save the Children de la criança és molt elevat, i per això nosaltres des d'Esquerra Republicana, en el passat debat aquest de la setmana passada, de política general, hem apostat a les nostres propostes -i agraïm als grups que les han votat a favor- de la gratuïtat, evidentment, del menjador escolar per tots els infants fins a quart d'ESO. Nosaltres creiem que necessitem que els infants puguin tenir garantit aquest àpat a l'escola i ha de ser gratuït per tots els infants. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

També apostem per -i acabo, presidenta-, i ho hem dit reiterades vegades, hem presentat mocions, per aquesta prestació universal per fill a càrrec, com tenen evidentment vint dels estats europeus. Per què? Perquè es redueix, i així també l'evidència ho diu i el vostre informe també d'alguna manera ho dieu, aquesta pobresa infantil.

La presidenta

Acabi, diputada, sinó anirem desfasats.

Najat Driouech Ben Moussa

Moltes gràcies per aquesta explicació i benvinguts, de nou, a aquesta comissió.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula la senyora Sònia Martínez Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. En primer lloc, des del Grup Parlamentari de Junts, expressar el nostre agraïment per la compareixença, i també per la presentació d'aquest informe.

Bé, els resultats que ens exposàveu ens ofereixen aquesta visió que és imprescindible sobre la realitat que viuen molts infants, molts nens i nenes a l'hora d'accedir a aquesta primera etapa educativa i per això, doncs, penso que el vostre treball reflecteix també un gran compromís vostre, d'Educo, amb la igualtat d'oportunitats i la inclusió educativa, i estem convençuts que serà una eina molt útil per orientar futures polítiques públiques, i també per poder prendre accions concretes de les que ens detallàveu.

Com bé dèieu, també, el primer cicle d'educació infantil, doncs, és una etapa clau per al desenvolupament cognitiu, emocional i social dels infants i així i tot, doncs, molts nens, els més vulnerables, encara no hi tenen accés sovint per totes aquestes barreres que ens identificàveu.

Sabem també que aquesta manca d'escolarització pot tenir, i també ho deien vostès, molts efectes que poden ser difícils de revertir més endavant. I en aquest sentit voldria preguntar que de totes aquestes mesures que ens heu presentat avui quines vosaltres considereu que són prioritàries per garantir que tots els infants puguin gaudir d'una educació de qualitat des del primer any de vida; entenem que totes, però vull dir prioritzar. D'aquest conjunt de recomanacions, quines penseu que es podrien implementar ja a curt termini i quines en canvi, doncs, requereixen d'uns canvis estructurals que siguin més profunds.

I quant a la recollida de dades o la representativitat d'aquestes veus, com pensen que es pot garantir sempre que aquestes famílies ben vulnerables, aquelles que sovint com a l'informe dieu que no accedeixen als serveis socials, doncs, que puguin ser representades en estudis d'aquest tipus?

I també parlàveu de diferències territorials i heu parlat de Barcelona, però a part de Barcelona teniu també algun indret identificat?

També amb el seu treball de cares a una continuïtat, penseu que seria convenient fer un estudi més quantitatiu -en aquest cas és més qualitatiu-, doncs, centrat més quantitatiu.

I, finalment, jo voldria referir-me a una situació que crec que no heu esmentat, però sí que es recull a l'informe, que és el de moltes mares separades, que no tenen sentència de divorci ni tampoc reconeixement legal de la custòdia, i es troben soles, sense cap suport econòmic, però, bé, han de portar tota aquesta documentació per acreditar la condició de família monoparental (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo, presidenta.

Vosaltres parlàveu d'establir una sèrie de protocols per no necessitar l'assignatura de l'altre progenitor, no? Llavors, en aquest sentit com podem agilitzar tot aquest reconeixement monoparental per aquestes persones, però que, *de facto*, ja ho són? Si considereu que una declaració responsable, com dèieu a l'informe, si també serviria no només per a aquests casos, sinó per a altres tràmits administratius.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, té la paraula, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Enhorabona pel seu càrrec, diputats i diputades, i a Educo per la seva exposició el seu informe. De ben segur que serà una guia, una eina molt útil per a tothom i per la vostra implicació en la tasca que feu i paper.

Des de la nostra formació política també hem presentat diferents propostes entorn d'aquesta primera etapa educativa, perquè la considerem vital, com per exemple la gratuïtat i la universalitat d'aquests zero a tres anys. Més recursos també per a aquells infants que presentaven un tipus de dificultat o una necessitat educativa especial, ja en aquestes franges dels zero als tres anys, així com també ampliació d'aquest menjador, no? Són tres aspectes que era per començar d'alguna manera,

però d'alguna manera que ja està això aprovat, i llavors també apel·lem al Govern que s'executi.

I ho hem fet perquè també som plenament conscients d'aquest paper fonamental d'aquests primers anys de vida, és on aquest desenvolupament, ho heu explicat, cognitiu, emocional i social, i perquè també els estudis ho demostren de forma científica. Aquests són crítics per la formació d'habilitats bàsiques que acabaran impactant en el seu benestar futur, en el seu rendiment acadèmic i la seva inclusió.

Ho heu dit molt bé quan heu dit "Invertir en la primera infància és invertir en el futur". Jo crec que aquesta ha de ser una bona premissa.

Per aquest motiu, també, mesures com flexibilitat horària, una conciliació familiar, perquè de res serveix una reducció horària rígida, laboral, setmanal si tampoc reverteix en la possibilitat de poder acompanyar aquell fill a l'escola, de passar temps al parc, d'un major temps de criança. Per tant, entenem que hi ha d'haver més xarxa de suport comunitari i també un major acompanyament a les famílies.

I en aquest sentit us volia adreçar algunes preguntes. Quins recursos o quines mesures creieu que farien falta i serien més necessaris per fer un acompanyament a les famílies?

Heu parlat també del no accés a les escoles bressol, és a dir que moltes famílies, especialment aquelles més vulnerables o amb menys renda, no poden accedir a les escoles bressol. Com revertir també aquesta situació fins que no tinguem aquesta execució d'aquesta gratuïtat dels zero als tres anys? Perquè sí que en alguns municipis existeix serveis materno-infantils, ludoteques, aquests espais de criança. Els hem de continuar mantenint o quan ja tinguem aquest model de gratuïtat i que tothom accedeixi als zero als tres anys haurien de desaparèixer? Nosaltres creiem que no, que han de ser complementaris i, en cap cas, substituïtoris.

Després, heu parlat de la necessitat de fer un mapa actualitzat dels zero als tres anys i reduir aquest desequilibri territorial. Per tant, si esteu treballant en algun aspecte d'aquests temes, d'aquests mapes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, diputada. A continuació, pel Grup dels Comuns, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. Bona tarda, i moltes gràcies per la seva compareixença, però molt especialment per una tasca tan valuosa com la que avui ens ocupa, perquè ens presenten vostès un informe que, tot i que moltes de les qüestions que planteja eren induïdes, ens permet tenir evidència científica per identificar i analitzar les barreres i les necessitats a l'accés a l'educació infantil.

Precisament per aquest motiu, el Grup de Comuns vam presentar a inici de mandat una proposta de moció que va ser ratificada per la cambra i que el que plantejava era la universalització de l'educació zero a tres, juntament també amb la universalització del servei de menjador, defugint, si m'ho permeten, el sistema de beques, precisament per intentar eliminar l'estigmatització tot sovint associada al fet que es reconegui la condició de família vulnerable i l'impacte que té de vegades sobre els nens, fins i tot amb la seva relació amb d'altres infants a l'entorn educatiu.

També per un altre motiu, i és que, efectivament, vostès ho situaven amb molt bon criteri perquè reflecteixi la diversitat existent. A la societat és cert que hi ha moltes limitacions, hi ha molts obstacles i, més enllà del fet que escolaritzar un menor de segons quina edat és cert que té un cost emocional important, no és una decisió fàcil, però no tothom té els recursos econòmics, i fins i tot els recursos en termes d'informació i de xarxa social per tal de poder accedir a aquesta educació infantil. I, en canvi, el primer cicle d'educació infantil representa una oportunitat absolutament bàsica pel desenvolupament integral.

Només a tall d'exemple, en entorns molt precaritzats, donada la tensió habitacional que estem vivint, moltes famílies viuen en una habitació i els menors de tres anys s'estan pràcticament tota l'estona al bressol per falta d'espai i, per tant, això implica una falta d'estímuls de tipus cognitiu, de tipus emocional que, en canvi, l'escolarització pot contribuir no poc a solucionar.

Sense menysprear també fer possible el compliment d'allò que preveu l'estratègia catalana contra la pobresa infantil també en termes de garantia alimentària, igual que està contemplada en l'estratègia europea.

Per tant, escolaritzar una edat tant primerenca és absolutament bàsic i fonamental.

Cal superar les dificultats econòmiques de les famílies. Cal també contemplar el fet que els limiten la seva, de vegades, el seu procés d'inserció laboral i algunes famílies fins i tot la seva situació administrativa, la regularitat i irregularitat depèn del fet de poder treballar i, per tant, aquesta és una qüestió que també té un impacte no menor sobre la família en el seu conjunt. D'aquí la importància de comptar, a més a més, amb centres propers al domicili familiar i amb horaris prou flexibles, sempre en interès del menor.

A més a més, feia referència abans a la falta d'informació. Pensem que no només per aquesta qüestió, però molt especialment per aquesta qüestió, l'abordatge comunitari de l'accés a aquesta etapa educativa hauria de contribuir no poc a fer-la possible.

Per tant, necessitem campanyes informatives, necessitem polítiques de serveis públics que responguin a les problemàtiques que han de tenir el necessari (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) -i, acabo, presidenta- impacte pressupostari per garantir la justícia i equitat, absolutament imprescindible pel normal desenvolupament integral d'aquests infants.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta. Bona tarda. En primer lloc, donar la benvinguda a la senyora Dori Rodríguez, a la senyora Guiomar Todó, i no només felicitar-les per la presentació, sinó per la elaboració de l'informe, un informe amb el qual, bàsicament, estem totalment d'acord.

Però sí que volia assenyalar dues coses rellevants de l'informe. En primer lloc, la metodologia emprada. Crec que és una metodologia molt adient, la metodologia qualitativa, per analitzar les polítiques públiques. De vegades, volem dotar la política

d'una certa científicitat i fem un tractament des de la sociologia o des de l'estadística i analitzem números per avaluar les polítiques.

La política, com diu el president, sempre l'eix de Govern és les persones al centre. I la política la fem persones cap a les persones, i no som perfectes; som fal·libles i de vegades cal ajustar allò que pretens per poder arribar a bon termini.

I és important, a mi m'ha agradat molt quan he llegit l'informe, escoltar el punt de vista de l'usuari, d'aquelles polítiques que tu dissenyes amb tota bona fe, però que de vegades te n'adones que hi ha gent que no hi arriba, o bé per desconeixement o bé per les condicions vitals pròpies, que al cap i a la fi coincidim en que allò que treballem és tenir una societat diversa, però hem de treballar per a la igualtat efectiva dels drets, i aquest és l'eix de conflicte a les societats occidentals. La diversitat de la societat, però la igualtat dels drets, davant d'aquells que volen la uniformitat de la societat, però la desigualtat de dret. És l'eix de conflicte actual en les societats occidentals.

M'ha agradat molt aquesta frase que sí que he subratllat que diu: "Comprender las necesidades de estas familias es clave para diseñar políticas inclusivas que permitan a todos los niños y niñas acceder a una educación de calidad desde sus primeros años en igualdad de condiciones." Jo crec que aquí està el resum de la centralitat de l'eix que guia tot l'informe amb el que bàsicament estem d'acord.

I des del punt de vista ja no formal, sinó material, poca cosa a dir, perquè subscrivim fil per randa tot allò que diu l'informe, no només nosaltres com a grup parlamentari, que estem d'acord sinó també el Govern està treballant en aquesta qüestió. Vull recordar que ja s'ha presentat el primer informe del CETIS, que és el comitè que va crear el Govern per a la transformació i innovació social (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*), que té un punt adreçat en concret -perdó, eh?- respecte..., el títol és "Invertir en un futur just prestacions econòmiques contra la pobresa infantil".

Hem d'entendre que tots els diners i els recursos que destinem per a la igualtat i per a l'equitat i per a aconseguir un futur just és una inversió. Hem de deixar de pensar

que és una despesa, perquè és una inversió no només en les persones que reben aquest ajuts, aquestes prestacions, sinó en el bé del conjunt de tota la societat.

I sí que voldria fer-los més que una pregunta una reflexió. Sóc de Barcelona, conec bastant bé la ciutat. La desigualtat... , jo no tinc clar tampoc..., el punt, estic totalment d'acord amb el punt, en la línia de millora número 2, que és garantir l'equitat territorial que han parlat vostès, però evitar la segregació... La segregació -perdó, presidenta- no ve per l'escola, ve abans. El problema que tenim és que cada vegada anem a ciutats més desiguals per motius de renda. Llavors, la riquesa s'acumula en una banda de la ciutat i la pobresa s'acumula en una altra.

Com combinem aquest factor de pobresa, en el cas de l'escola bressol, amb el factor també proximitat, que això és una cosa que li he donat moltes voltes...

La presidenta

Diputat, hauria d'anar acabant.

Mario García Gómez

...però soc incapaç d'arribar-hi. O sigui, si ens poden il·lustrar una mica us ho agrairíem.

Moltíssimes gràcies per l'informe, de nou, i per la seva presentació.

Gràcies, i disculpi.

La presidenta

Ha quedat clar...

Mario García Gómez

Disculpi.

La presidenta

No, no, més que res és perquè llavors portem una mica d'ordre.

Molt bé, a continuació, tenen vostès la paraula per deu minuts, per poder intentar respondre aquelles preguntes que vostès considerin o fer les darreres aportacions.

Dori Rodríguez Fernández (especialista en Educació i Incidència Política d'Educo)

Molt bé, moltes gràcies. La veritat és que és molt interessant escoltar les propostes, i també aquestes línies de consens, de consens general. Per tant, es pot veure el que sempre diem, que la infància sempre és un tema que troba un espai comú, i encara més si parlem d'aquesta infància de zero a tres encara trobem aquests espais comuns i, bé, ja és un bon punt de partida; ja és un bon punt de partida trobar-nos aquí amb les diferents sensibilitats, però que tots volem apostar i tots tenim aquest horitzó de voler garantir les millores polítiques per aquesta edat. Això ja és molt positiu, molt positiu trobar-ho.

Com deia la diputada Najat, sí que una de les propostes que s'estan fent és la prestació per fill a càrrec, aquesta prestació universal, és veritat. No l'he esmentat en la intervenció, però, sí, és també una aposta clara i sobretot és una aposta perquè sabem per les evidències en altres països europeus dels seus beneficis que té per reduir la pobresa. Per tant, aquesta és molt important.

I també m'agradaria unir-la a la intervenció del diputat Mario, perquè és veritat, l'últim informe del CETIC també s'ha fet aquesta proposta de començar amb una prestació universal en els primers anys. Per tant, diem que són passes, són passes que s'estan donant, i l'horitzó que Educo demana és la universalitat fins als divuit anys, però aquest inici és molt important, i sobretot és important perquè és una manera que tots els nens, totes les nenes poden ser ja identificades dintre dels serveis administratius i, per tant, poder-los acompanyar l'administració en tota la seva situació.

Perquè podem fer moltes polítiques, però si aquestes polítiques no tenen un clar enfocament d'equitat continuarem fent política per la classe mitjana i deixarem fora els més vulnerables, i això hi hem de mirar sempre.

També és veritat que sabem que les polítiques més universal són les que més impacte tenen, o sigui això també per ser clars en aquesta part.

Després, per contestar a la diputada Sònia Martínez, bé, podríem parlar molt temps de totes les propostes i de totes les preguntes que ens has fet. Tu deies de tot el llistat de mesures, de propostes, quines serien? Jo diria, la primera, és realment que és necessari ampliar l'oferta. Aquesta és necessària, perquè sabem que encara el cinquanta per cent no està escolaritzat. Per tant, és necessari incrementar l'oferta.

Ara, també és veritat que és necessari incrementar l'oferta i és necessari incrementar l'oferta amb gratuïtat, perquè si no sempre deixarem aquestes famílies fora.

Ara com que les famílies, moltes famílies vulnerables també necessiten poder tenir aquesta sensibilització vers la importància d'aquesta etapa, jo diria, a curt termini i d'una manera molt immediata, cal campanya de sensibilització sobre la importància i sobre els beneficis del zero a tres. Jo he estat fent grups focals amb mares i quan jo li explicava, i aquestes mares estaven en aquest espai, deien: "Ah, doncs, no m'ho han mai". I segur que els hi han explicat, però necessitem..., ho necessitem tots.

Ha de sortir d'aquesta sala aquest convenciment de que les polítiques i que l'educació zero a tres té impactes molt importants, per això.

Respecte dades, doncs, així com hem dit de Barcelona, per exemple, també sé que el Baix Llobregat té una taxa d'escolarització molt alta, que ha pujat en una manera rellevant després de la gratuïtat de l'I2, per dir un exemple més.

I sí, estic d'acord, ens falta també una declaració. Caldria que només amb una declaració responsable de totes aquestes situacions que queden fora les famílies poguessin accedir.

Respecte a fer més informes, bé, dir-li que Educo, que porta ja quatre anys treballant en el tema del zero a tres, doncs, dir-li que el 2025 farem un laboratori d'innovació social per veure quines són les polítiques de primera infància que tenen millor impacte.

Per tant, volem que la innovació entri a formar part de les polítiques, i també d'una manera quantitativa -com em deies- i qualitativa, perquè les necessitem totes dues. No podem fer polítiques sense saber què opina la ciutadania i sobretot sense saber... Nosaltres som defensors de la participació infantil, però en aquesta edat no podem, però almenys les mares, no? Dic "mares" perquè sempre entren, però "mares i pares", perquè sempre som així.

Totalment d'acord també amb la representant dels Comuns. Necessitem universalització, de zero a res, universalització del menjador escolar, de l'espai de migdia.

I som molt conscients de la situació que viu en moltes famílies, i mares, i mares soles, quan han de viure en una habitació.

I passo a la meva companya que ara fa... No, no, així fa un tancament.

Moltes gràcies.

Guiomar Todó (representant d'Educo)

Doncs, moltes gràcies. Moltíssimes gràcies novament a la comissió per convidar-nos a Educo a presentar aquest informe.

Res, després de les sàvies paraules de la Dori, recordar-nos quelcom que ja hem dit en aquest espai, que és que el zero a tres no és un servei, no és una política que hem de fer per assegurar la conciliació familiar, per assegurar l'accés de les mares i els pares al mercat laboral. És un dret subjectiu dels infants de Catalunya i, per tant, l'hem de garantir.

El zero a tres forma part del dret a l'educació. Per Educo, l'educació és una cosa molt vasta, una cosa que va més enllà del que passa dintre de les aules. L'educació és també l'educació no formal; l'educació és la capacitat de donar als infants la capacitat de protegir-se contra qualsevol forma de violència; l'educació ajuda els infants i esperona la seva participació, els hi dona veu i, per tant, aquesta educació en els primers mil dies d'aquests nens i nenes és crítica per assegurar que assoleixen tot el seu potencial.

Deixin-me que acabi amb una frase que ha dit la Dori abans, però que no ens cansem de repetir. Un compromís d'aquest Parlament i del Govern de Catalunya amb l'educació zero a tres farà que Catalunya faci, que aconseguim que l'educació zero a tres sigui una política d'estat, una política de país, amb mirada de llarg termini, amb equitat i amb esperança, farà que el nostre país sigui més just i més equitatiu.

I des d'aquí volem aprofitar aquest espai i la interlocució que tenim amb vostès, que són les persones que tenen la capacitat de fer polítiques i de dotar-les amb pressupostos perquè siguin realitat, que això, que abanderin el zero a tres com una estratègia de país per fer avançar Catalunya cap a un futur millor del que tenim.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Sí, la diputada Montserrat del PP.

Montserrat Berenguer Messeguer

Sí, gràcies, presidenta. Demanaria un torn extra, perquè he formulat algunes preguntes. S'han donat resposta a totes les forces polítiques i entre totes les preguntes si pogués almenys respondre'n alguna.

Gràcies.

La presidenta

Teniu anotat aquestes preguntes? Dos minutets, d'acord?

Dori Rodríguez Fernández (especialista en Educació i Incidència Política representant d'Educo)

Perdoni, és veritat, que no l'he esmentada. Sí que entrava dintre d'aquesta part general.

D'una part estem totalment d'acord que l'escolarització del zero a tres és important, al mateix temps que és totalment important coordinar amb els espais familiars. Això sense dubte. Per què? Perquè dona resposta a necessitats diferents i complementàries. Som molt defensors d'aquests espais familiars, també de qualitat.

I també perquè moltes famílies aquest és... M'agrada dir que aquest és un espai palanca que ajuda després a l'escolarització, o sigui que és molt positiu.

I la pregunta de si estem treballant en un mapa, no, però ens agradaria -ens agradaria, amb aquell mapa zero a tres que cal actualitzar. Però en aquest moment no hi estem... A la millor en aquest laboratori social que volem fer és una de les línies que podem contribuir.

Gràcies.

I perdoni, eh?

La presidenta

Molt bé. Resolt aquest contratemps, agraïm la vostra compareixença, als diversos grups parlamentaris també pel seu interès i les seves preguntes i les seves formulades. I us acomiadem fins a la propera.

Moltes mercès.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La presidenta

Vinga, anirem a començar. Si sou tan amables de prendre posició del vostre espai.

Proposta de resolució per a aconseguir uns entorns escolars segurs i saludables

250-00561/15

I a continuació tenim una proposta de resolució per aconseguir uns entorns escolars segurs i saludables, que l'han presentat diversos grups parlamentaris. Està presentada pel Grup de Junts, el Grup d'Esquerra, el Grup del PP, el Grup de Comuns i la CUP, d'acord? Si els sembla, faríem aquest ordre, que és l'ordre que hi ha aquí dels grups que l'han proposat. Continuaríem per la resta de grups i faríem tres minuts per cada grup, si els sembla bé. *(Veus de fons.)* Va bé o no? *(Pausa.)* Va bé o no? *(Veus de fons.)* Sí, però com que n'hi ha diversos, ell proposava de fer-ne tres, perquè quasi que tots tindreu cinc i els altres tres. *(Veus de fons.)* Fem tres minuts? Vinga, doncs.

En primer lloc, seria el torn del Grup Parlamentari de Junts, i entenc que seria el torn del senyor Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Aprofito per felicitar-la, però com que tinc poc temps, donis per felicitada.

Deixi'm donar la benvinguda a tota la gent que ens acompanya del grup de treball de Salut Mediambiental de la Catalana de Pediatria i també d'ISGlobal. Perquè aquesta PR, com bé ha dit, està assignada per cinc grups, però en realitat la feina l'han fet ells i llavors és una mostra de com des de la societat civil i la societat

científica fan arribar propostes que nosaltres l'únic que fem és vehicular-ho i portar-ho cap al Parlament.

Recordem, el 13 de maig es va fer una compareixença en aquesta mateixa Comissió d'Infància on la doctora Gatell, presidenta de la Societat Catalana de Pediatria i la doctora Helena Codina ens van presentar aquest estudi tan ben fet, aquest decàleg per aconseguir aquests entorns escolars segurs i saludables que havia fet el grup de treball de Salut Mediambiental de la Societat Catalana de Pediatria.

I el que nosaltres vam fer com a grups parlamentaris en aquella compareixença va ser agafar el compromís de transformar aquest decàleg en una proposta de resolució i intentar trobar el màxim de suport per tirar-ho endavant. I és exactament el que avui venim a votar aquí.

Avui també ens acompanya la doctora Maria Méndez, perquè entre tot aquest canvi hi ha hagut un canvi de presidència a la Societat Catalana de Pediatria i, per tant, també aprofito per felicitar la doctora Méndez per aquest nou càrrec.

El que hem fet és exactament traslladar aquest decàleg. Per tant, no ho explicaré exactament perquè ja ho tenen a l'exposició de motius i no ho faré ni molt menys ni molt millor del que van fer la doctora Gatell i la doctora Codina a la compareixença, però sí que recordar els efectes de la contaminació atmosfèrica relacionada amb el trànsit motoritzat, amb tots els impactes que hi ha a la salut, i també tots els accidents.

Per tant, aquest decàleg es basava bàsicament en tres grans punts, en tres grans eixos: una reducció de la contaminació atmosfèrica i acústica i l'accidentalitat; un foment de la mobilitat activa per al desplaçament cap als centres educatius i augmentar el contacte amb la natura.

Amb aquesta pacificació del trànsit rodat, amb creació de camins escolars i carrils bicis, prioritzant la proximitat als centres escolars com a criteri de l'àrea escolar; aparcaments per a bicicletes, patinets i zones d'espera; millorar les aules, instal·lar aquests sensors de qualitat de l'aire, naturalitzar patis escolars, fomentar l'activitat a l'aire lliure, uns plans de salut medioambiental, i incloure aquests experts i afectats en les decisions, no?

Per tant, el que nosaltres vam fer, això ho hem transformat en una sèrie de propostes. La primera és que el Parlament s'adhereixi a aquests punts del decàleg i, per tant, se'ls faci seus, i després instar el Govern a fer dues convocatòries de subvencions: una per fer polítiques urbanístiques per incorporar els punts del decàleg a l'entorn dels centres escolars; una altra per naturalitzar aquests patis escolars; instal·lar aquests sensors de qualitat d'aire i acústica a les escoles; fomentar la realització d'activitat lectiva i no lectiva a l'aire lliure; garantir aquestes iniciatives com a entorns sense fum o classes sense fum; establir aquests plans de salut mediambiental a cada centre educatiu i crear aquest grup de treball entre Govern i experts de les societats científiques i associacions ciutadanes. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

I, per tant, això és el que portem a votació, i moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, per tres minuts.

Carles Campuzano i Canadés

Moltes gràcies, senyora presidenta. Donar també la benvinguda a les persones de la Societat Catalana de Pediatria que ens acompanyen i de ISGlobal.

Ho explicava molt bé el senyor Fàbrega. Aquí el que fem els grups signants d'aquesta iniciativa és recollir el treball i les propostes que en un decàleg havia de treballar la Societat Catalana de Pediatria i, efectivament, vàrem tindre la seva compareixença fa unes quantes setmanes i se'n deriva aquesta iniciativa.

El senyor Fàbrega, que ha fet el resum del contingut d'aquesta iniciativa. Jo, per dir algunes coses complementàries en aquesta intervenció, voldria posar en valor, en primer lloc, la transcendència i la importància de la política d'inversió en infància, tant en la lògica de la qualitat de vida dels infants, quan són infants, com també des del punt de vista de la lògica de la prevenció.

Tota inversió que fem en polítiques d'infància seran inversions que fem en ciutadans i ciutadanes en el futur més formats, més saludables, més sans, amb més capacitat de contribuir a la societat i amb més capacitat, també, de criar els seus fills.

I una de les prioritats que hauria de tindre aquesta legislatura, i en aquest sentit el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ja està maldant-hi, és aquesta prioritat en la inversió en infància.

Dos. El contingut d'aquesta iniciativa pretén també acompanyar els ajuntaments en aquestes polítiques, perquè una part bastant rellevant de les qüestions que ens planteja la Societat Catalana de Pediatria té a veure amb decisions que corresponen a l'àmbit local, a la pacificació dels entorns, a fer ciutats i pobles més saludables, en que la gent pugui caminar, necessitin anar menys en el cotxe. I els ajuntaments necessiten ser acompanyats en aquestes polítiques.

En aquest sentit, és rellevant que aquesta proposta de resolució obri mandat en el govern per desenvolupar polítiques concretes dels ajuntaments que sense els recursos que li pugui transferir la Generalitat no podran fer.

En segon lloc, escoles més saludables, escoles més segures. I aquí hi ha també mandats per al Departament d'Educació en una perspectiva en què probablement encara el nostre sistema educatiu no està entrant-hi en tota la seva dimensió, que és aquesta voluntat que els espais físics on es realitzen les classes siguin espais sants. En un context també, a més a més, d'emergència climàtica que fa que avui moltes de les nostres escoles estiguin patint una situació d'extremes temperatures que afecten a la mala qualitat de vida, tant dels mestres i dels professors com dels propis infants.

I, finalment, mandats en l'àmbit de les addiccions, tant del tabac, de l'alcohol com d'altres tipus de drogues. Escoles saludables i segures són també escoles que allunyin els nostres infants i adolescents de les addiccions.

En aquest sentit, jo crec que el decàleg que ens planteja la Societat Catalana és un decàleg ambiciós i la iniciativa dels grups parlamentaris que hem plantejat d'aquesta proposta de resolució entenem que respon a l'ambició d'aquest decàleg.

Res més i, de nou, agrair el suport i la inspiració que hem trobat per part de les entitats promotores d'aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta, de nou, en especial a la Societat Catalana de Pediatria que avui ens acompanya, que han estat ells els impulsors d'aquest decàleg, diputades i diputades, que s'ha pogut presentar de forma conjunta entre les diferents formacions polítiques, i en particular al diputat Jordi Fàbrega, li agraïm molt aquesta iniciativa, per aquesta proposta, la seva capacitat de consens i de treball en equip.

El diputat ja ha fet un resum d'aquesta proposta de resolució. Una proposta que beneficia a tots els infants sense cap exclusió de l'entorn escolar, perquè és allí on romanen moltes hores. I si computem l'etapa en què transcorre l'escolarització obligatòria, doncs, parlem de molts anys.

S'especifica, entre molts d'altres, la instal·lació de sensors de qualitat de l'aire, acústica, incloent aules i espais compartits com una eina pedagògica i també de millora per a la salut.

L'execució de convocatòries de subvencions, ho considerem un punt molt important per iniciar o avançar en la naturalització d'aquests patis escolars: arbrat, plantes que contribueixen a millorar la qualitat ambiental.

Però també molts d'altres aspectes que són absolutament necessaris i que cal implementar-los de manera immediata. I en referim a aquell punt que diu la proposta de resolució de prevenir el tabaquisme abans de l'adolescència i treballar en altres activitats preventives en l'àmbit del consum de l'alcohol i d'altres drogues.

Sovint estem fent referència a recursos dispositius de la xarxa assistencial que tenen a veure més amb la detecció el tractament i no estem posant el focus en aquella prevenció. Per tant, aquesta proposta sí que posa el tabaquisme, les drogues com una qüestió de salut i de primer nivell.

Establir plans de salut mediambiental escolar per a cada centre educatiu de Catalunya amb un diagnòstic escolar, però també comptant amb la participació de tota la comunitat educativa i incorporant la salut mediambiental al currículum escolar.

Fer el seguiment i avaluació dels resultats dels punts del decàleg valorem també que és un aspecte imprescindible, perquè és així, solament així, quan realment obtindrem la certesa que s'han assolit aquests resultats i que cal millorar o bé quines mesures correctores caldria introduir.

Amb tot, valorem des del Partit Popular que és un bon decàleg, molt bona proposta i absolutament necessari.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Cal donar resposta i cal corregir una realitat i és que la contaminació mata, literalment. Cada any moren tres mil persones per la contaminació només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i fa alguns anys teníem unes xifres molt elevades de morts associades als accidents de trànsit, però també és cert que fa uns anys es van començar a dedicar esforços, es van convertir en un objectiu i, per tant, sí van començar a reduir. És a dir, es treballa sobre vies de circulació, sobre seguretat dels vehicles, sobre la conscienciació dels conductors però, en canvi, què fem per reduir l'impacte sobre les persones de la contaminació atmosfèrica?

I la pacificació dels entorns escolars és clau per l'especial vulnerabilitat dels infants als contaminants, per la seva respiració a concentracions especialment elevades. Són materials molt pesants de vegades i que, per tant, en la zona inferior de l'atmosfera tenen una concentració més elevada.

Parlem d'efectes greus, cognitius, respiratoris, molt destacadament l'asma, endocrins, fins i tot oncològics, però també auditius i d'afectació a persones amb especial sensibilitat sensorial, trastorns d'aspecte autista, etcètera.

En un context d'emergència climàtica, a més a més, contribueix a l'increment de temperatura dels entorns escolars vinculats a materials asfàltics, al funcionament de

vehicles de motor. Per tant, uns entorns escolars més amables, verds i segurs, contribueixen a aquesta adaptació a un canvi climàtic que ja és aquí.

Però parlem també d'accidents als entorns escolars de manera, és cert que de manera molt inferior al que succeïa fa uns anys, però que encara es continua produint aquesta accidentalitat.

Per tant, té tot el sentit que la Societat Catalana de Pediatria s'ocupi i es preocupi d'aquesta qüestió amb un abordatge que ens sembla molt interessant i molt necessari de tipus multidisciplinar, des de la planificació urbana, però també de mobilitat, salut i educació amb aquesta proposta que inclou mesures de diversos tipus que el diputat Fàbrega ja s'hi ha referit.

Però em vull referir especialment a una qüestió, que el nostre grup s'hi referia en el passat ple amb, una moció sobre climatització de centres educatius, i és que els centres educatius han d'incorporar com a criteri central la justícia també des d'una perspectiva de caràcter climàtic. És una qüestió de mirada política. Quan parlem de climatització no parlem només de tecnologia, parlem de quines vides posem al centre. I cal que apostem per posar la cura, la igualtat i els drets per davant de la inèrcia o el curt termini, i per això reivindicuem una actuació de caràcter planificada, estructural i amb horitzó de transformació, que pensem que és el que representa aquest decàleg.

Els patis escolars, per exemple, són molt més que espais de lleure. Són lloc de convivència, d'aprenentatge i de salut comunitària. I poden ser també aliats fonamentals en la lluita contra l'illa de calor urbana amb ombres, amb arbres, amb fonts, amb biodiversitat, amb espais oberts i cuidats. I no és una qüestió d'estètica, és garantia de confort, d'igualtat i de benestar i, per tant, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* aquesta referència -acabo, presidenta- que fa el decàleg a aquestes qüestions, que es refereix precisament a un entorn al voltant dels centres educatius i d'aquests patis, que en absolut són aliats a aquesta qüestió, són absolutament fonamentals.

Per tant, celebrem la proposta i expressarem un posicionament favorable.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. La CUP era un dels grups proposants, però no hi són avui a la comissió; tampoc hi és el Grup de Vox ni el Grup d'Aliança Catalana. I, per tant, ara seria ja el torn del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar i, en aquest cas, té la paraula el senyor Antoni Poyato Rodríguez.

Antoni Poyato Rodríguez

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, en primer lloc, el que voldria és agrair la presentació d'aquesta PR a tots els grups que l'han presentat.

És evident que els infants tenen una afectació especial, doncs estan en fase de creixement i regular els espais on desenvolupen la seva vida, com ha fet el grup de treball de Salut Mediambiental de la Societat Catalana de Pediatria, doncs, és una bona iniciativa.

De fet, aquesta PR és un resum del decàleg que ells presenten. Només un comentari i que no vull que soni com un retret. Aquest decàleg ja té més de dos anys i potser hauria estat interessant que aquestes mesures que ara es demanen s'haguessin començat a implementar amb anterioritat. Però bé, no mirem enrere, mirem endavant.

En relació al posicionament del nostre grup a les propostes que es plantegen, i tenint en compte que no s'han acceptat cap de les esmenes presentades, que només pretenien donar una pàtina de realisme a la proposta, doncs, votarem a la majoria de les propostes a favor amb el següent detall.

En relació al punt número 1 d'adhesió al decàleg, votarem a favor. Els conceptes que incorpora el decàleg són adients per ser desenvolupats. Tanmateix, bona part d'aquests punts corresponen a competències municipals, com molt bé ha dit el diputat Campuzano. I pels punts que corresponen al Departament d'Educació i Formació Professional, alguns d'ells estan subjectes a disponibilitat pressupostària.

En relació al punt número 2, que ens parla de subvencions en polítiques urbanístiques als entorns escolars, també votarem a favor, i seria una mesura favorable pels centres educatius, però entenem que la mesura proposada s'hauria de portar a terme en el marc del Departament de Territori.

En relació al punt tercer, que ens parla dels sensors de qualitat de l'aire i acústica a totes les escoles, en aquest punt ens abstindrem, doncs, seria una mesura molt interessant, però, per suposat, està subjecta a disponibilitat pressupostària.

En relació al punt quart, que ens parla de l'adaptació de les escoles amb temes d'arbrat per donar ombra i frescor, hi votarem a favor, però igualment estarà subjecta a disponibilitat pressupostària.

En relació al punt cinquè, també votarem a favor.

En relació al punt sisè, que ens parla dels entorns lliures de fum, per descomptat, també votarem a favor.

En relació al punt setè, que ens parla de la viabilitat de plans de salut a cada escola, en aquest punt ens abstindrem, per les mateixes raons que ens abstenim amb la resta de punts.

I en relació al darrer punt, que ens parla d'un grup de treball d'experts, estem d'acord, votarem a favor. Entenem que és oportú que es creïn espais de diàleg entre experts i responsables en l'execució de polítiques i, per tots aquests motius, també demanarem el vot separat de les votacions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Entenem que han de ser del 3 i del 7, les separades, o totes?

Antoni Poyato Rodríguez

Del 3 i del 7. Els altres els podem votar junts.

La presidenta

Gràcies. Doncs, a continuació anem a procedir... *(Veus de fons.)* D'acord, d'acord.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Sobre les esmenes que ara comentava el diputat Poyato, dir bàsicament que les hem comentat, òbviament, amb tots els grups signants, i també amb el grup de treball de la Catalana Pediatria, i el que ens ha semblat clarament és que diluïen una mica la potència i, per tant, és per això que no les hem pogut

acceptar i per això així ja li vaig traslladar al diputat i aquesta és l'opció, preferim mantenir el text original.

Som conscients que hi ha propostes que van al Departament d'Educació i propostes que van al Departament de Territori, perquè la proposta és resolució insta el Govern, i el Govern ja ho farà amb els departaments que toquin.

I tenint en compte, doncs, com bé ha comentat el diputat Campuzano, que moltes de les coses depenen dels municipis, per això és important crear aquestes subvencions i que aquestes subvencions vagin dirigides, com diu la proposta, a aquests temes de pacificació dels entorns escolars i no que els ajuntaments ho utilitzin per altres motius.

Moltes gràcies.

La presidenta

D'acord -perdoneu.

Doncs, a continuació, sí que passarem a fer les votacions. Farem primer els punts 3 i el 7 alhora.

Vots a favor?

10 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

I ara la resta de punts, doncs.

Vots a favor?

Per unanimitat s'aproven la resta de punts.

Doncs, bé, ja donem per acabada la comissió.

Moltes gràcies a tots per assistir.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...